

Rohatecká obec

26. ročník - číslo 6/2022

Téma: Křesťanský Rohatec

Postoupnost faráři v Rohatci	
Josef Kostrunek	1775 - 1807
Jan Povolný	1807 - 1813
Alois Hilbert	1813 - 1824
František Dostál	1824 - 1834
Jan Vojtěch	1835 - 1843
František Smejkal	1843 - 1854
Jan Večeřa	1854 - 1857
Antonín Pruseňovský	1857 - 1875
Antonín Daněk	srpen 1875 - prosinec 1875
Josef Vychodil	1875 - 1879
Antonín Cigánek	1880 - 1894
Josef Karhánek	1894 - 1898
Josef Vepřek	1898 - 1900
Antonín Štucha	7.2.1900 - 31.5.1900
Martin Macek	1900 - 1906
Jakub Otáhal	1906 - 1914
Antonín Otáhal	1914 - 1930
František Štámpach	1930 - 1937
Josef Ambros	srpen 1937 - březen 1938
Alois Stoniš	1938 - říjen 1954
Vojtěch Zabranský	1954 - srpen 1959
Antonín Bělík	1960 - 1967
Oldřich Klabačka	1967 - 1971
Jan Železník	1.5.1972 - 31.12.1976
Stanislav Pitřila	1.1.1977 - 16.3.1988
František Baroš	27.6.1988 - 28.2.1990
Jan Suchý	1.3.1990 - 31.7.1991
Karel Krumpole	1.8.1991 - 30.6.2018
Robert Kalbarczyk	1.7.2018 - DOSUD

Obsah

KŘESŤANSKÝ ROHATEC	3
• Rohatec, křesťanství a naše zastavení	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Volba prezidenta ČR	4
• Cena obce Rohatec pro rok 2022	5
• Matrika	5
• Veřejné osvětlení svítí - nesvítí	6
• Geofyzikální průzkum ve Vaší obci	6
• Podařilo se nám	7
HISTORIE	8
• Rohatecké historické kříže a památník	8
• Památné historické kaple v Rohatci	10
• Historie rohateckého kostela	11
ŠKOLSTVÍ	13
• Draci nad Rohatcem	13
• Česká republika v obrazech	13
• Třídění papíru	14
• Dýňování ve školní družině	14
• Halloween ve školní družině	15
• Jak se těží ropa	15
• Jak se vede prvňáčkům ve škole	16
• Kouzlo zimy	16
• Kulturní dům ožil recitační soutěží	17
• Odměna za sběr	17
• Poštácká pohádka	18
• Rohatecké pověsti očima žáků 3.B	18
• Školní Halloween	19
KULTURA	20
• Hodová sezóna 2022	20
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	20
• Besedy v knihovně	21
• Nové knihy	24
• Kvíz	24
MUZEA A GALERIE SVĚTA	25
• Fundació Joan Miró Barcelona	25
FARNÍ OKÉNKO	26
• Rozhovor s otcem Robertem	26
• Farní okénko	27
• Hromnice	27
• Tříkrálová sbírka 2023	27
• Adorační den v naší farnosti	27
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	23
• Rozhovor s paní Trávníkovou	28
• Rohatecký kostel má dvojníka?	29
• Čapí sezóna 2022	29
• Hasiči navštívili Duhovku	30
• Vánoce	30
SPOLKY	31
• Jak jsme si užívali podzim a nastupující zimní čas	31
• Pořád na sobě pracujeme	32
• U seniorů	33
• Vánoce se blíží	34
• Ochutnávka vín	35
SPORT	36
• Ohlédnutí za fotbalovým podzimem	36
POZVÁNKY	41

Rohatec, křesťanství a naše zastavení

Na konci roku už více myslíme na rodinu a vánoční svátky než na práci a světské záležitosti. Proto téma křesťanství v Rohatci a jeho památky je více než aktuální. Ve Slovinsku v regionu Štýrsko je obec Rogatec, která má stejně jako náš Rohatec kostel zasvěcený sv. Bartoloměji. Není to jejich jediný kostel. Narodili se jim tam hned tři básníci. My u nás básníků moc nemáme, ale bohatou tradicí můžeme inspirovat. Krásný kostel, kaple i kapličky dokládají naše křesťanské kořeny a architekturu s nimi spojenou.

Ti, co se ocitli ve vesmíru, říkají, že nebe „tam nahoře“ je černé, a ne modré a každý, kdo vzlétne v letadle nad bouřící nevládné mraky, ví, že „tam nahoře“ svítí slunce. Vědci velmi věrohodně nasimulovali ve virtuální realitě červí díru. Díval jsem se na ni, zkoušel jsem se do ní propadat, ale to bylo vše. Dál jsem se nedostal. Větší díru do světa udělala francouzská bageta, která se stala nedávno světovým kulturním dědictvím. Že by křupavý a voňavý lobbying? To se asi nedozvíme. Ale můžeme oslavit 500 let, co byla obepluta naše země a my tak víme více o naší planetě. Dost jsme se však dozvěděli taky od Champolliona, když rozluštil Rosettskou desku, a ještě více z esemesek, které slaví třicáté narozeniny. A to je ještě pravidelně mažeme. Aspoň nějaká spojitost s tou bagetou.

Přes dvacet let se vyhlašuje vždy v prosinci společností Pantone Color Institute barva na následující rok. Ten s číslicí 2023 bude mít odstín Viva Magenta. Zjistil jsem, že se jedná o tón karmínově růžové. My, kdo se topíme v barevných detailech, máme nápořdu a ta zní, pomezi červené a fuchsiové.

Když se britská královna narodila, byly na světě 2 miliardy lidí. Když nedávno zemřela, bylo jich na planetě již 8 miliard. Větší počet obyvatel neznamená zákonitě větší moudrost a více lásky mezi lidmi. To můžeme bohužel sledovat na barbarské válce v Evropě tisíc kilometrů od našich hranic. Největší evropský konflikt po druhé světové válce nás politicky tříští a rozděluje a my zapomínáme na to, že umírají ve velkém lidé.

Betlémské světlo přivážené v tyto dny skauty do České republiky nemá sílu prosvítit všechna naše srdce a zažehnat mocné obavy co máme u sebe a neumíme se jich vzdát. Modlitba a tičná meditace mohou být tou cestou. Aby nás inspirovala, musí nás naplnit. Impulzů se nám dostává v hojně míře a my si můžeme všimnout, že „TED“ je právě ten čas se zrovna na chvíli zastavit. Krásné zastavení všem.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Oznámení starosty obce

o době a místě konání

VOLBY PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

v souladu s ustanovením § 34 odst. 1. písm. a) zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, v platném znění

o z n a m u j e:

VOLBA PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

se uskuteční

v pátek dne 13. 1. 2022 od 14:00 hodin do 22.00 hodin

v sobotu dne 14. 1. 2022 od 8:00 do 14:00 hodin.

Místem pro konání voleb

ve volebním okrsku č. 1 je volební místnost v budově **Domu občanských aktivit Rohatec, ul. Školní 236/3 (stará škola)** pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu:

Baráky, Dělnická, Habánská, Hodonínská 32-86, Hraniční, Květná, Nová, Osvobození, Padělky, Polní, Přívoz, Sadová, Semering, Slovácká, Slunečná, Školní, U Zásady, Úvoz, Úzká, Větrná, Vinařská, Za Humny.

Ve volebním okrsku č. 2 je volební místnost v budově **Domu občanských aktivit Rohatec, ul. Školní 236/3 (stará škola)** pro voliče podle místa, kde jsou přihlášenin k trvalému pobytu:

Budovatelská, Cihelny, Hodonínská 1-31, Jasmínová, K Olšičkám, Krátká, Luční, Na Kopci, Nové řádky, Příční, Revoluční, Roztrhánky, Řadová, Strážnická, U Parku, U Školky, U Zastávky, Za Trať, Zahradní.

Ve volebním okrsku č. 3 je volební místnost v budově **Kulturního domu Rohatec-Kolonie, ul. Mírová 221/8** pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu:

Hájenky, Mírová, Moravní, Nádražní, Proletářská, Skalická, Soboňky, Tovární, Vítězná, Zátíší, Žitná.

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky a údaje o oprávněnosti hlasovat v uvedeném volebním okrsku platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky. Neprokáže-li uvedené skutečnosti zákonem stanovenými doklady, nebude mu hlasování umožněno. Volič může také volit na voličský průkaz, který poté odevzdá okrskové volební komisi – více informací na www.rohatec.cz, odkaz VOLBY 2023. Voliči budou dodány nejpozději tři dny přede dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. V případě konání II. kola voleb budou hlasovací lístky předány voliči přímo ve volební místnosti. Volič může ze závažných, zejména zdravotních důvodů požádat Obecní úřad a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. Volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné.

**V případě konání II. kola VOLBY PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY
se toto uskuteční:**

dne 27. ledna 2023 od 14:00 do 22:00 hodin

dne 28. ledna 2023 od 8:00 do 14:00 hodin

V Rohatci dne 13. 12. 2022

Ing. Jarmil Adamec, Ph.D. v.r.

Cena obce Rohatec pro rok 2022

I v roce 2022 byla na návrh zastupitelstva obce udělena Cena obce Rohatec. Na ustavujícím zasedání zastupitelstva byla jednotlivým laureátům tato cena slavnostně předána. Laureátem ceny pro rok 2022 se stal pan **Stanislav Zela**, který dlouhé roky vede redakční radu našeho zpravodaje a neustále se snaží, aby jeho úroveň rostla jak po grafické tak i odborné stránce. Je to právě on, kdo se snaží léta svými příspěvky nejen čtenáře rozesmát, ale také přinášet rozhled v nových obzorech a oblastech. Mezi lidmi vždy přináší pozitivní energii. Pod jeho vedením byl náš časopis oceněn jako nejlepší v okrese Hodonín, patří však také mezi nejlepší v Jihomoravském kraji. O pouhé dva body mu uniklo vítězství v rámci celé České republiky.

Dalším laureátem ceny je pan **Ing. Vladimír Elšík**. Více než 50 let pracuje

v komisích obce, zejména pak v komisi stavební. Po revoluci se stal prvním novodobým starostou obce a na jeho bedrech spočívala první vlna rozvoje obce, zejména v oblasti infrastruktury. I přes těžkou úlohu starosty se snažil k lidem zůstat milý a pomoci i ve chvílích přesahujících povinnosti starosty. To vše s vědomím, že lidská závist, pomluvy a nepřejícnost nehlídí na jeho odbornost a životní zkušenosti. I po odchodu do důchodu na obec nezanevřel a oběma dalším starostům se snažil ochotně pomáhat zejména svými místními znalostmi. Mnoho let se věnuje a podporuje také spolkovou činnost v obci.

Třetím laureátem Ceny obce Rohatec pro rok 2022 je pan **Ing. Pavel Řáčák**, který obdržel cenu obce za záchranu lidského života, kdy jako jeden z trenérů Slavoj Rohatec svou včasnou a správnou

reakcí přispěl velkým dílem k záchraně života mladého fotbalisty Hroznové Lhoty, kterého při mistrovském zápase u nás postihla zástava srdce. Díky nemožnosti příletu vrtulníku LZS probíhala resuscitace s masáží srdce a umělým dýcháním přímo na hřišti dvanáct minut. Dnes je již chlapec po dvou operacích srdce a vrací se i ke sportovnímu životu.

Děkujeme všem třem oceněným za jejich přínos pro naši obec a pro život.

Jara Adamec, starosta obce

Kalendárium

- 7. 1. Tříkrálová sbírka
- 14. 1. Krojovaný ples
- 21. 2. Reprezentační ples obce
- 4. 2. Ples sportovců
- 11. 2. Tradiční hasičský ples
- 18. 2. Ples SRPŠ
- 25. 2. Fašáňk
- 11. 3. Diskoples

Matrika

Narození: 7

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec:
Zdeněk Buček & Jana Škribová

Zlatá svatba:

Ladislav & Marie Treflíkovi

Úmrtí:

Stanislav Rotter, 75 let
Radek Antoš, 55 let
Marie Zikešová, 71 let
Marta Tůmová, 83 let
Anna Janoušková, 73 let
Josef Krakovský, 92 let
Stanislav Jakubčík, 76 let
Marie Užičářová 73 let
František Antoš 90 let
Stanislav Capita 81 let
František Motka 74 let
Jarmila Březáčková 87 let

Veřejné osvětlení svítí - nesvítí

Rozhlas hraje - nehraje

Nastává čas pro rekonstrukci veřejného osvětlení. Letošní rok nás velmi trápí. Často nám voláte, že někde lampy nesvítí, a tak se musí objednávat opravy. V dnešní době jsou již i poměrně dlouhé čekací lhůty na objednané zboží, takže opravdu dost často není možné, aby světlo svítlo ještě tentýž týden. Někdy je dodání delší než měsíc. Musíme si přiznat, že naše veřejné osvětlení začíná být velmi zastaralé a je na hranici životnosti. Víme to. A proto jsme již koncem roku 2021 provedli výměnu starého za nové, moderní, ledkové, úsporné, inteligentní. Tuto výměnu jsme provedli na Soboňkách, kde se jedná o menší ucelený úsek, který dokážeme sledovat i co se spotřeby elektrické energie týká, a také proto, že toho není mnoho, co můžeme pro obyvatele Soboněk udělat. Proto byli první, kdo si to prostě od obce zaslouží. Po novém roce, po obdržení vyúčtování, budeme moci vyhodnotit, jak to dopadlo. Nechali jsme již zpracovat projekt na I. etapu výměny světel a zpracovali žádost o dotaci do dotačního programu EFEKT. Pokud budeme úspěšní, budeme moci ušetřit nejenom elektrickou energii, ale také obecní peníze a vyměnit dalších 260 lamp. Následně bychom podali další žádost na zbytek. Možná se vám to nebude zdát, ale obec Rohatec má více jak 650

lamp veřejného osvětlení. Je tedy při jeho stáří naprosto pochopitelné, že každý týden se nějaká ocitne mimo provoz.

Stává se, že nám často voláte, že svítíme přes den. Ano, může se jednat o poruchu. K takovým došlo v létě kvůli horku. Nicméně skoro vždy se jedná o situaci, kdy se veřejné osvětlení opravuje. Tehdy si totiž musejí elektrikáři pustit celou větev, která má vždy několik ulic, a hledat závadu. To, že vy je ve své ulici nevidíte a svítí vám světla, neznamená, že nejsou v té vedlejší ulici. Přeci jenom chodí do práce ve stejnou dobu jako vy a nebudou provádět opravy v noci, kdy jsme zvyklí vidět lampy svítit. Bohužel i dráty pamatují dobu před padesáti lety a tak existují místa, která zejména při horším počasí vyřazují z provozu celou rozvodnu. Ano, nastal čas, kdy obec musí do této oblasti věnovat prostředky a modernizovat. Pracujeme na tom již více než rok a snad naše úsilí bude odměněno v podobě dotace, čímž ušetříme na jiné projekty.

Poměrně často se také stává, že v některých částech obce nefunguje rozhlas. Ano, víme to, bohužel i pro rozhlas platí, že jej dohnalo stáří. Pamatuje si někdo, kdy se budoval? Byl v obci dříve, než jsem se narodil, tedy těch 40 let už rozhodně má. Vede po jednoduchých neizolovaných drátech, občas přes soukromé

zahrady, půdy, a tak už často kolabuje. Jsme v moderní době, skoro každý má telefon, internet je skoro všude. Snažíme se k vám informace přinášet všemožnými cestami. Hlášení rozhlasu bývá ve stejnou dobu 16:35 hodin tak, aby si každý mohl jen pustit televizi, naladit infokanál obce a přímo v obývacím pokoji poslouchat, co venku hraje, nastavit si hlasitost podle sebe a nemusí tedy vybíhat na ulici. Každé hlášení je také uloženo na webových stránkách obce, kde si jej můžete přehrát zpětně naprosto kdykoliv, ať už budete na internetu ráno, v polední pauze, večer nebo i o půlnoci. Důležité informace vám přinášíme v obecním kalendáři, každému do schránky dáváme, co dva měsíce náš časopis, využíváme web obce, facebookové stránky. Kdo má zájem, ten si informace zkrátka sám nalezne, stačí chtít. Venkovní rozhlas však zatím nenecháme umřít. Rozhodli jsme se postupně začít kabely vyměňovat a prodloužit tak jeho živostnost, stále prostě k životu obce patří. Alespoň jednou denně máme možnost si zazpívat písničku, a protože jsme tu pro všechny, dáváme na výběr starší, mladší, české, slovenské, zahraniční, lidovky aj dechovky. Jen rockovou muziku si netroufneme, to by ty naše stařícké tlampače opravdu nemusely vydržet

Jara Adamec, starosta

Geofyzikální průzkum ve Vaší obci

Ve Vaší obci a jejím okolí bude v únoru až březnu 2023 probíhat 3D seismické měření, které bude prováděno polskou firmou Geofizyka Toruń pro společnost MND a.s. Toto unikátní geofyzikální měření proběhne na území více jak 300 km² mezi obcemi Hovorany - Kyjov – Bzenec a Hodonín.

V současné složité době, kdy chybí našim domácnostem i průmyslovým podnikům dostatek energie, se MND a.s. rozhodla provést toto náročné měření, které pomůže poznat geologickou stavbu severní části Víděnské pánve. Toto území je dlouhodobě v zájmu při vyhledávání přírodních uhlovodíků, ale jednotlivé průzkumné projekty nebyly nikdy založeny na detailním obraze geologické

stavby, kterou poskytuje právě jen připravené měření.

Již po první světové válce byly v okolí Ratíškovic provedeny první vrty, kterými bylo nalezeno malé množství ropy. U Vacenovic bylo několik desítek let těženo ložisko zemního plynu, kterým byly před 2. sv. válkou osvětlovány některé vlakové soupravy a také poháněny automobily. Mezi Vracovem a Vlkošem je už více než 30 let těženo menší ložisko ropy a také v katastru Mutěnic bylo nalezeno několik malých ložisek ropy i zemního plynu.

Zdá se, že by toto území mohlo ještě skrývat nová ložiska vyhrazených nerostů, která jsou ve vlastnictví státu a jejichž těžba by mohla pomoci při řešení stávající energetické krize. Geologický záměr

je plně v souladu se Státní surovinovou politikou a Státní energetickou koncepcí a zvyšuje možnou energetickou nezávislost České republiky na dovozu těchto komodit ze zahraničí.

Měření bude realizováno metodou reflexní 3D seismiky s použitím technologie vibroseis. Při této technologii není měření spojeno se zásahem do pozemků. Spočívá v umístění registračních bezdrátových geofonů na povrchu pozemků. Jejich vytyčení i uložení bude provedeno manuálně. Linie budou vzdáleny 120 m.

Zdrojem vibrací budou 2 vibrátory Hemi 50 v liniích s rozestupem 240 m. Vibrátor je čtyřkolový 20 t zařízení, které ve vzdálenostech po 40 m vybudí seismické vlny, jako frekvenčně proměnné kmitá-

ní (sweep) vibrační desky pomocí elektro-nicko-hydraulického zařízení.

Měření začne v lednu roku 2023 mezi Šardicemi a Strážovicemi a bude se posouvat k Bzenci a Hodonínu. Jednotlivé zdroje i registrační body označeny krátkými bambusovými kolíky (jen pochůzkou po pozemcích bez vjezdu vozidel mimo cesty). Celé měření by mělo být ukončeno v polovině března 2023.

Tato činnost se na konci února a začátkem března dotkne i obyvatel Vaší obce. Jednak budou na přístupných pozemcích rozmístěna malá měřicí zařízení – pasivní bezdrátové geofony. Budeme prosit některé obyvatele, aby dovolili taková zařízení umístit i na oplocené pozemky v okolí jejich domů, v zahradách a v průmyslových zónách. Budou rozneseny pochůzkou geodetů a budou po 2-3 týdnech zase sbírány. Tito pracovníci z Polska budou

vybaveni označenými reflexními vestami a na vytyčování budou dohlížet i český hovořící pracovníci. Prosíme o trpělivost a umožnění vytyčení a položení měřicích zařízení. A také prosíme, nedotýkejte se těchto zařízení ani je nevytahujte ze země a nepřemísťujte je! Mají uvnitř bezdrátové lokalizační zařízení a jejich poloha je zaměřena s velkou přesností.

Potom v části obce Rohatec Koloniie a Soboňky přejedou po silnicích, cestách a dohodnutých pozemcích dvě měřicí vozidla. Při měření budou dodržovány platné normy ČSN 730040, a to jak pro stavby, tak i inženýrské sítě. Během Měření bude u vybraných objektů prováděno sledování PPV (Peak Particle Velocity) měření rychlosti horninových částic v okolí objektů pro posuzování mezí možného vlivu na tyto stavby a konstrukce. Jak frekvenční, tak rychlostní parametry budou voleny

tak, aby odpovídaly příslušným normám s vysokou mezí bezpečnosti. Vlastní měření na jednom místě trvá méně než 1 minutu, potom se vozidla posunou zase na další pozici. Před a za měřicími vozy pojedou doprovodná vozidla zajišťující bezpečnost dopravy a bude-li potřeba i čistící vůz.

Budete-li jakkoliv negativně dotčeni při činnostech tohoto průzkumu, neodkladně nás kontaktujte na mob. číslo 604 413 665 nebo e-mailu taxes.oil@seznam.cz. Děkujeme za trpělivost a součinnost při tomto unikátním měření, které nejen poodhalí, jak je země pod našima nohama utvářena a poskládána, ale také může přinést informace o případném výskytu ložisek ropy a hořlavého zemního plynu na území Moravy.

Ing. Stanislav Benada, Ph.D. z Muzea naftového dobývání a geologie v Hodoníně

Podářilo se nám

I v čase předvánočním si můžeme užít trochu obecní radosti, naše poslední žádosti o dotaci na dešťovku byly opět úspěšné. Stát nám přispěje na uchování vody více než 3 miliony korun, za které vyřešíme nádrže, které budou sbírat deš-

ťovou vodu z nových fotbalových kabin, tribuny a nově také největší střechy co v obci máme, z našeho kostela, kde následně budou v létě zavlažovat přilehlý parčík. V hospodaření s dešťovou vodou se stáváme jedním z nejlepších v rámci

celé České republiky a můžeme se směle pustit do dalších výzev v jiných odborných oblastech obecní problematiky. Držte nám palce, DĚKUJEME.

Jara Adamec, starosta

Historie

Rohatecké historické kříže a památník

K církevním historickým památkám patří i pomník první a druhé světové války před kostelem. Na podstavci ze skládaného kamene je na vrcholu podoba anděla a na čelní straně soška dívky v rohateckém kroji. Na černých deskách jsou jména obětí první i druhé světové války z Rohatce. Pomník nechali vystavět váleční vysloužilci v r. 1923 k upomínce svých padlých kamarádů z první světové války. Farní kronika uvádí slavnost 8. července 1923 odpoledne. Ráno téhož dne byly slavné služby boží za padlé a zemřelé vojiny a dopoledne se konalo slavnostní odhalení. Při slavnosti byl pomník posvěcen duchovním otcem Antonínem Otáhalem. Po skončení druhé světové války byla doplněna deska se jmény obětí. Kolem je oplocená zahrádka stále pečlivě vyzdobená a každoročně je doplněna při výročí květinovou výzdobou.

Po levé straně hlavního vchodu stojí pamětný kříž z bílého hoříckého kamene. Zdobí jej na čelní straně podoba Bolestné Matky Boží Panny Marie a vytesaný nápis Dokonáno jest. Můj Ježíši odpuštění a milosrdenství a zásluhy Tvých svatých ran dní opuštěný. Na zadní straně: K upo-

mínce nezvěstného syna Josefa věnovali rodiče Matouš a Anna Antošovi r. 1933. Kříž vystavěla firma Soják Strážnice.

Mezi památky patří i kříže a pamětní místa v různých částech obce. Kříže byly většinou situovány u výchozích cest nebo jejich křížení nebo na místech nějaké tragické události. V současnosti se již dostaly vlivem zástavby a rozšíření obce do centra. Uprostřed volné plochy mezi železniční tratí a silnicí na začátku ulice Nové řádky se nachází vysoký kamenný kříž. Jeho vznik je datován do první poloviny 19. století. Na zadní straně je vytesán nápis, v současnosti již nečitelný a sešlý stářím. Lze jen přečíst Rohatci 1835. Proč byl našimi předky postaven právě zde není zaznamenáno. Pravděpodobně je na místě kudy vedla významná jihovýchodní cesta od dnešních Sobonek dále po prostoru, kde je dnes železniční trať a pokračovala přes Rohatec k Hodonínu. Kříž je postaven čelem k jihu a takto k historické části obce. Byl vždy pečlivě udržován a zůstal nepoškozen i v době světových válek. Poškozen vandaly byl v roce 2009 a muselo dojít k opravě odbornou firmou. O tomto je na zadní straně dole tabulka s tímto nápisem Obnova kulturní památky byla provedena v roce 2010 s využitím příspěvku poskytnutého Ministerstvem kultury z programu Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností.

Další památkou je kamenný kříž – sousoší Bolestné matky Boží na začátku ulice Budovatelská. Jeho vznik je datován do roku 1897. Sousoší je ohrazeno nízkým kovaným plotem. Na zadní straně je nápis Nákladem Josefa a Anny Havlíčkových a matky Veroniky Procházkové z Rohatce L. P. 1897. Na přední straně: F. Štábla Hodonín. Zda sousoší s křížem souvisí s nějakou událostí, není známo. Místo je rovněž na historickém rozcestí, kdy zde v tuto dobu ještě nebyla zástavba. Vedla tudy cesta do polí a dále přes železniční trať tehdy nazývanou železniční dráha Císaře Ferdinanda. I toto pietní sousoší je dobře udržováno. Odborně bylo opravováno hodonínským sochařem F. Štáblou, který měl v Hodoníně kamenickou firmu Ferda Štábla. Datum opravy není známo, bylo to pravděpo-

dobně někdy v třicátých letech minulého století. Druhá odborná oprava byla provedena v roce 2010.

Na okraji Rohatce v ulici Osvobození je kříž s kamenným podstavcem. Pochází z konce 19. století, kdy zde ještě nebyly domy. Na jeho kamenném podstavci je nápis: Nákladem obce Rohatec 1864. Na levém boku jsou vyobrazena překřížená kopí a na pravém boku žebřík. Může to vyjadřovat ochranu obce. Kříž je obrácen čelem k obci stejně jako kamenný kříž na konci ulice Nové řádky. Pravděpodobně to má znamenat nejen konec obce a její ochranu, nebo symbolizuje Bůh ochraňuj na cestách.

Mezi významné památky – kříže, které vystihují nejen kulturu našich předků, ale i umění a zručnost jejich tvůrců, patří především nejstarší kříž uprostřed ulice Slovácká, původně vedle vstupu do historického gotického kostela. Po jeho zboření až po jeho presbytář koncem 19. století

zůstal osamocen. Jsou to i kříže na současném hřbitově přenesené z původního pohřebiště před historickým gotickým kostelem. V uličce procházející středem hřbitova je kříž na kamenném podstavci z roku 1835. Po jeho pravé straně pak dva kříže nad hroby bývalých rohateckých kněží. Kamenný podstavec kříže je opatřen nápisem Tento kříž jest nákladem Obce vystavený 1835.

Kříž byl nedávno poškozen pohřebním vozidlem a je neopravitelný. Podstavec zůstal u vchodu na hřbitov. Mladší kříž kamenný je rovněž uprostřed hřbitova vystavený při jeho rozšiřování jako úcta k zemřelým. Na zadní straně je nápis Ku cti a slávě Boží věnovali František a Marie Antošovi č. 35 v Rohatci 1938. Po pravé straně vstupu do nové části rozšířeného hřbitova je kamenný kříž, který pořídila rodina Pokorníková v roce 2015. Symbolizuje úctu zemřelým.

Zajímavý kříž je v Rohatci vyznačen na vojenské mapě z roku 1768 u cesty v místě nazvaném Panská šířavina. Cesta vedla od tehdejších Uher kolem vodního mlýna na řece Moravě směrem severním. V tuto dobu kolem mlýna a přilehlého

panského dvora v dnešní části Rohatec Kolonie nebyly žádné domy ani železnice, jen pole a les. Polnosti nazývané Panská šířavina patřily strážnickému panství, les pak byl okrajem severního polesí Dúbrava. Cesta pokračovala k Ratíškovicím. Od roku 1863 staví v těchto místech bratři Auzpitzové cukrovar. Okrajem Dúbravy je již zprovozněna i jednokolejná železniční trať z Vídně na sever do Krakova nazvaná Severní dráha císaře Ferdinanda. Tímto zaniká cesta k Ratíškovicím a je přeložena severozápadně – současná ulice Mírová. Takto byl zmíněný kříž v areálu cukrovaru. Jak dlouho zde zůstal, není nikde zaznamenáno. Dle ústních podání generací pamětníků byl v pozdější době přemístěn k nové cestě blíže k Ratíškovicím. O tomto je záznam v diecézním archivu biskupství brněnského a zápis ve farní kronice v Ratíškovicích následujícího znění: V sobotu v Svátek Nanebevzetí Panny Marie dne 15. srpna 1896 odpoledne o 2. hod. vyšel průvod z kostela modlící se litanii ke všem Svatým za hláholu všech zvonů k novému kříži dělnickému, postavenému na cestě k cukrovaru Rohateckému vedoucí, asi ½ hodiny od Ratíškovic vzdálenému. Kříž tento v kamenické dílně Fr. Štáblů v Hodoníně zhotovený je železný s kamenným podstavcem a stojí 150 zl. r. m. O cihelný základ a dřevěnou ohradu obarvenou pečovala obec Ratíškovická a pan správce cukrovaru Viktor Nikiš. Náklad na tento kříž nesli: továrna p. Auspitzova na přímmluvu p. správce V. Nikiše věnovala 50 zl.; dělníci sbírkou mezi sebou, a jednotliví dobrodinci podali na faře své milodary. Milodary ty zaznamenány jsou ve zvláštním seznamu k této knize přidaném s účtem příjmu a vydání. S vyš. povolením konsist. posvětil kříž ten místní farář Karel Vojtěch, maje napřed řeč u kříže přiměřenou celou hodinu trávající v tom vrcholící, že křesťanství dělníci v práci a chudobě své jen z Kříže Kristova útěchy v životě a ve smrti čerpati mají. Pak byla ořera a uctění posvěceného kříže a litanie loretánská. Při kázání přítomen byl pan správce a několik pánů i paniček z cukrovaru, mimo velký zástup lidí.

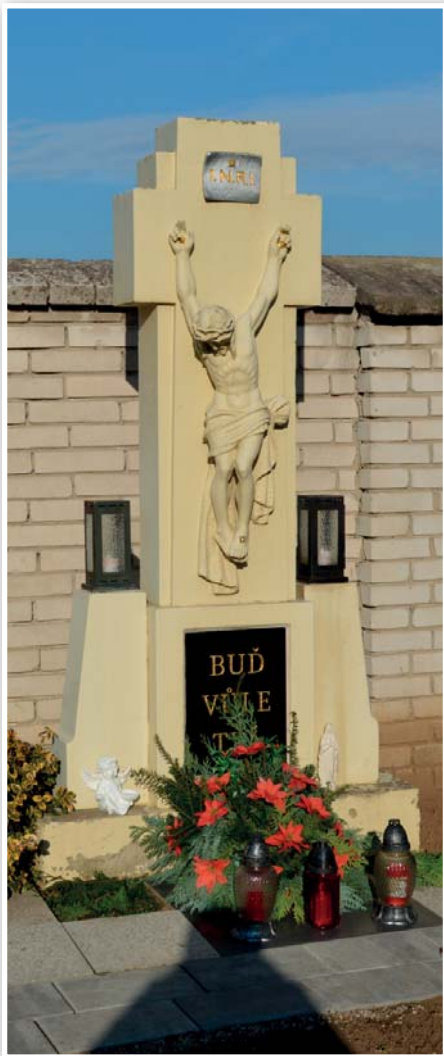
Kříž byl nazván dělnický jako ochrana zaměstnanců zejména žen rohateckého cukrovaru, kteří chodili denně pěšky touto cestou z Ratíškovic do Rohatce. V zimních měsících za tmy do zaměstnání i večer domů. Kříž je v katastru Ratíškovic a ve správě ratíškovické farnosti, ale jak je patrné ze zápisu úzce souvisí s Rohatcem. V minulosti i dnes se říká místu U křížku. O místo i okolní zahrádku stále pečuje farnost ratíškovická.

U silnice do Ratíškovic je rovněž památné místo s křížem a obrazem Bolesné Matky Boží Panny Marie, s fotografií mladého muže, který zde zahynul jako voják v roce 1932. Místo je proti bývalé cestě Dúbravou od Hodonína nazývané Druhá jezdecká. Užívaly ji k výcviku vojenské jezdecké oddíly z kasáren v Hodoníně. Křížila tehdy cestu z Rohatce do Ratíškovic. Jezdci zde odpočívali při projíždění lesem. Při nasedání se jeden kůň vyplašil, jezdcí vojínu Krejčířovi se zasekla noha ve třmenu, upadl a kůň jej uvlácel k smrti. Asi do roku 2010 zde byl jen zašlý obraz Panny Marie. V nedávné době je místo upraveno příbuznými zahynulého za pomoci občanů Ratíškovic a doplněno květinovou výzdobou. Pod obrazem je nápis Na tomto místě tragicky zahynul voják Karel Krejčíř z Vážan u Vyškova, narozen 16. 11. 1907 – zemřel 4. 9. 1932.

Všechny památky i památná místa zasluhují stálou pozornost. Mnohdy kolem mlčky procházíme, aniž si uvědomíme, že stojí za povšimnutí. Můžeme je rovněž považovat za vzkazy z minulosti.

Zdeněk Bíza

Fotka vlevo je z roku 1948. Tehdy byla výuka náboženství povinná a také sa známkovala. Učivo bylo ze dvou knížek, a to Biblické dějiny a Katechismus. Ostatní nás naučil místní farář pan Alois Stoniš, kerý nás ve třetí třídě připravoval na první svaté přijímání, z kerého je táto fotka. A protože nás bylo ve třídě velice moc děcek a všecí by sme sa na boční schodky kostela nevešli, toš první sa fotily děvčata a potom chlapci. Byl to sváteční deň pro celú dědinu.

Zasěj jednu spomínala Božena Vlácilová

Památné historické kaple v Rohatci

Církevně historickou památkou je nejstarší rohatecká kaple upravená z dochované části, historického kostela ze 14. století. Po jeho zboření v roce 1903 a dle příkazu c. a k. Úřadu pro památky byl zachován presbytář včetně původního gotického oltáře oddělením od hlavní kostelní lodi lomeným obloukem zvaným triumfální. Ten je zachován nad pravoúhlým vchodem do současné kaple. Interiér je ozdoben vzácným obrazem od lidového malíře Františka Hány z Blatnice pod svatým Antonínkem, sochami sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Sarkandra a plachtami, které vyšívaly rohatecké ženy. Vzorně udržovaná kaple prošla poslední větší opravou v roce 1995 a je nejstarší církevně historickou památkou Rohatce. Pečlivě udržována je i památná kaplička mezi několika košatými lípami u kulturního domu, v minulosti okraj Rohatce. Má pohnutou historii. Je památkou na pruské tažení do Slezska v prosinci roku 1740. Při tažení se na několik dní utábořil

pruský vojenský oddíl na tehdejší okraji Rohatce. Hodně vojáků zde zemřelo na choleru a byli v okolí pochováni. Na tomto místě pak nechala manželka jednoho z velitelů postavit kapličku. Přesné datum jejího postavení není známo, pravděpodobně to bylo někdy po roce 1760. V minulosti se o její výzdobu starala lidová maléřka paní Němčanská. Ornamenty, kterými ji naposled ozdobila někdy v roce 1960, časem vybledly a fasáda zestárla. Celý objekt delší dobu potřeboval opravy. Našli se opět obětaví lidé a s pomocí obecního úřadu kaplička v roce 2005 ožila novotou s krásnými slováckými ornamenty s rohateckým motivem, které maloval dnes již zesnulý pan Josef Cigánek. Opravu by potřebovaly i masivní vyřezávané dveře, které jsou ještě původní, ale již ve velmi špatném stavu. V současnosti se již opravuje i fasáda.

Památkou Rohatce je i kaplička na Hatích, na loukách mezi řekou Moravou a obcí Sudoměřice. Na mapách označo-

váno mezi polní tratí Podhatí a Kouty. V současnosti je toto místo v katastrálním území obce Sudoměřice. Bývalo však v minulosti v k. ú. Rohatec, a proto je kaple ve správě farnosti rohatecké, která

se o ní stará společně s obcí Sudoměřice. V minulosti, i když místo trpělo častými záplavami, bylo přístupné od Rohatce, Sudoměřic i slovenské Skalice a často navštěvované. Takto se stala kaplička symbolem vzájemnosti Slovenska-Skalice a obcí jižní Moravy. V minulosti sem chodívalo procesí - pěší průvod z Rohatce, Ratíškovic, Sudoměřic a slovenské Skalice ve svátek Bolestné Matky Boží Panny Marie a konala se zde v tento den společná bohoslužba. Děje se tak dodnes, i když věřící přijíždějí dopravními prostředky na blízké přístaviště na Baťově plavebním kanále, odkud je na místo

snadný přístup. Možné je využít i cesty od Sudoměřic i Rohatce, která však bývá po deštích nesjízdná. Kaplička je stále pečlivě udržována, stejně jako v minulosti. Největší opravou prošla v roce 1973 a pak v roce 1986, kdy utrpěla poškození po povodních. Na bočních zdích byly vymalovány znaky z levé strany Slovenska a pravé strany Moravy jako důkaz moravsko-slovenské vzájemnosti. V současnosti je od roku 2018 opět vyzdobena slováckými ornamenty od strážnického malíře. Ke kapličce se váží dvě historické události. Ještě v roce 1850 tudy vedla jediná cesta z Rohatce do Strážnice. Po cestě poslal

sedlák z Rohatce děvečku s peněžním obnosem za nájem na panství do Strážnice. Peníze měla zapleteny ve vlasech. V tomto místě ji někdy koncem 18. století přepadli a zamordovali lupiči. Byl zde od pradávna zavěšen na dubu obraz Bolestné Matky Boží Panny Marie. V blízkosti se rovněž utopil v roce 1754 mlynářský synek Burda z Hulína. Na tom místě pak nechali rodiče postavit kapličku. Obraz na dubu již značně zchátralý vlivem počasí nahradil jen kříž. Po roce 1995 musel být dub vykácen a kříž uložen v archivu místního kostela.

Zdeněk Bíza

Historie rohateckého kostela

Obraz života našich předků vystihují církevní památky jako němí svědci historie. Najdeme je na různých místech obce. Jsou také významným výrazem místních náboženských tradic. Věřící lidé odjakživa podporovali budování, opravy i úpravy církevních památek. Svědčí o tom kostel svatého Bartoloměje, který se stal od začátku dvacátého století dominantou obce. Památky jsou na místech významných historických událostí, nebo jen provázejí cesty i jejich křížení. Lidé se o ně starají, aby si připomínali život svých předků a jejich činy kladné i záporné. K většině památek se vztahuje nějaký popis události nebo pověst.

Kostel měl Rohatec již začátkem 14. století. Kdy přesně vznikl, není známo. Zdi měl kamenné, gotický vchod a okna. Strop byl dřevěný, zastřešení doškové a neměl věž. Před kostelem byla dřevěná zvonice se třemi zvony. Kněz se převlékal za hlavním oltářem. Během století při válečných taženích byl kostel několikrát po-

škozen nebo pobořen, ale vždy opraven. Nejvíce utrpěl v třicetileté válce. V roce 1682 měl dva oltáře, dřevěný strop a dostal malou věž se dvěma zvony. Roku 1765 byla zřízena v obci lokální kaplanka a roku 1784 kurácie. Kolem kostela byl hřbitov. Zřízení kurácie si vyžádalo přestavbu z cihel s kamennou podlahou. Měl deset větších oken a dvě malá a na chóru byly malé varhany. Přestavěna byla i věž. Již koncem 18. století byl kostel dobře vybaven bohoslužebnými předměty. Monstrance ze zlata a stříbra byla zdobena čtyřmi českými drahokamy, pozlacený kalich s patenou a pozlacený kalich se šesti českými drahokamy, schránka na svěcené oleje, měděný kotlík na svěcenou vodu, cínová lampa pro věčné světlo, 6 mosazných svícňů, 2 kadidelnice, tři zvonečky, 16 blíže neurčených lampiček, 6 bohoslužebných knih, paramenta pro kněze a ministranty. Kostelník nedostával plat, byl ale osvobozen od roboty. V 16. století, v době náboženské reformace, spravovali rohateckou far-

nost luterští kněží. V roce 1806 za kurátora Jana Kostrhunka byl kostel opraven. Měl tehdy tři oltáře - hlavní sv. Bartoloměje a vedlejší Panny Marie a sv. Anny.

V roce 1874 byla rohatecká kurácie povýšena na faru přispěním probošta kapituly olomoucké Viléma svobodného pána Schneeburga. O rok později r. 1875 se rusil hřbitov kolem kostela a zřízen byl nový, současný, mezi silnicí a železniční tratí. Koncem 19. století je již kostel sešlý a pro rostoucí obec nedostačující. V roce 1903 je zbořen. Zůstala jen část později upravená na presbytář, pocházející ze 13. století a upravená na kapli. Zůstal také kříž s kamenným podstavcem původně u vchodu bývalého kostela. O původu kostela svědčí gotické kamenné okno na zadní stěně kaple (presbytáře).

Již od poloviny 19. století usilovala obec o stavbu nového kostela. V roce 1908 při voličské schůzi slíbil olomoucký arcibiskup A. C. Antonín Stojan pomoc při výstavbě nového kostela. Plány připravili

stavitelé Josef Juránek a Vladimír Vodička a přepracoval místodržící inženýr Vladimír Fischer. Pro stavbu bylo vybráno místo bývalého hliníku u silnice k Hodonínu. Muselo být nejprve upraveno a zavezeno 1200 m³ hlíny. Stavba započala 4. září 1911 a do 20. prosince byla zastřešena. Stavbu prováděl stavitel Josef Doležal ze Strážnice. Rozpočtované náklady činily 109 210 K a na vnitřní vybavení 38 000 K. Velká část byla získána sbírkami občanů a subvencí, za kterou se přimluvil arcibiskup A. C. Stojan, který byl i říšským poslancem. Velkou zásluhu na prosazení stavby měl tehdejší starosta Karel Bureš. Kostel byl dokončen v polovině roku 1912 a vysvěcen arcibiskupem Antonínem Stojanem

20. října 1912 a zasvěcen sv. Bartoloměji. V tuto dobu měl Rohatec 2 000 obyvatel a farářem byl Jakub Otáhal. V roce 1920 získal kostel významnou církevní památku, barokní oltář z roku 1716. Po renovaci jej posvětil arcibiskup Antonín Stojan 12. června 1921. V roce 1926 dostal kostel tři nové zvony, sv. Bartoloměj 610 kg, Panna Maria 374 kg a sv. Cyril a Metoděj 250 kg. V roce 1932 byly pořízeny elektrické varhany a v roce 1933 vymaloval a vytýčoval interiér místní malířský mistr Václav Krupanský. V době druhé světové války kostel o zvony přišel. Našel se jen Cyril a Metoděj uložený v sanktusové věži. V současnosti má kostel šest hlavních zvonů a sedmý umíráček.

V roce 1946 se instaloval oltář Panny Marie Lurdské a 9. září téhož roku jej posvětil dr. Stanislav Zela světící biskup Olomoucký. Od roku 1950 byly zakoupeny dva zvony. Pořízeny byly i nové elektrické světelné hodiny, interiér vymalován, upravena vnitřní výzdoba. Velké opravy vyvrcholily v roce 1972 a poslední při 100. výročí stavby v roce 2012. Celý kostel je stále pečlivě udržován a nadále zůstává nejvýznamnější nejen církevní, historickou a architektonickou památkou. O jeho krásu se velmi pečlivě stará současný kostelník Josef Pokorník.

Zdeněk Bíza

Nekatolický kněz z Rohatce, Pavel Urbanides „toho času správce církve moravské“ napsal v roce 1605 zprávu o povstalcích, kteří v kraji plenili a on sám před nimi utekl do Hradiště. Přišel o všechno, žil bídny život a přebýval v zimě pod krovem. Uvádí následující: „Zámek ve Strážnici dobyt nebyl. Dne 8. května 1605 přitáhli k Rohatci, Lanžhotu a Bílovicím, obyvatelstvo zabíjeli a statky brali. Ženy a panny byly prodávány pašovi Budínskému, který je posílal do Cařihradu. Města, městečka, vsi, dvory, mlýny, vše vypáleno. A vojsko moravské sedělo v Uherském Hradišti a dívalo se pokojně – jak lid je zabíjen a zajímán. Zemský hejtman se tomu smál, že o místě kacírův (Rohatec) nic neví!“

Z historických pramenů zpracoval Stanislav Zela

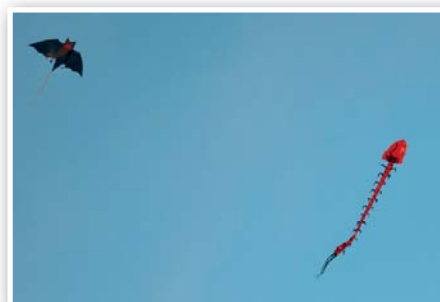
Školství

Draci nad Rohatcem

Na začátku listopadu jsme měli na fotbalovém hřišti v Cihelnách Drakiádu pro rodiče a děti z mateřské školy. Děti u vchodu dostaly na krk perníkového draka, kterého pomáhaly vykrajet z těsta předehřátý den v mateřské škole. Byly nedočkavé a hned rozbalily draky, které si přinesly a šly je i s rodiči pouštět na hřiště. A že jich tam bylo!!! Klasičky papíroví, z igelitu i šustákoví, puntíkoví, pruhovaní, rakety, orli, netopýři, Pikachu a mnoho dalších. Důležitou podmínkou k pouštění draků je vítr. Snad dva týdny před Drakiádou se nepohnul ani lís-

teček na stromě, ale to odpoledne se přihnal vítr, jako by tušil, že udělá dětem radost, a ještě si bude moct hrát s draky. Jednoho z nich ve tvaru letadla vynesl hodně vysoko a nechal jej tam nejdéle ze všech. S drakem ve tvaru orla si vítr pohrál. Dvakrát jej zapletl do koruny stromů, ale vždycky se mu díky zručnosti dětí a rodičů podařilo odletět. To jeho kamarád, další drak, takové štěstí neměl a zůstal na stromě už napořád. Děti měly rozzářené oči a běhaly sem a tam po hřišti, aby se zrovna jejich drak vznesl a vydržel na obloze. Ne vždy se to povedlo, ale to dětem, rodičům ani nám učitelkám radost nezakazilo. Společně jsme pozorovali oblohu plnou krásných draků a povídali si o tom, který z nich se nám líbí, ale taky o dětství a našich vzpomínkách. Když už se začalo šerit a všichni byli příjemně unaveni, přesunuli jsme se k táboráku a opékali si špekáčky. A až se pomalu začala vkrádat noc, tak jsme se všichni rozešli domů. Ještě druhý den si děti s úsměvem na tváři povídaly v mateřské škole o tom, jak pouštěly draky. Děkujeme všem, kteří nám na hřišti pomohli nachystat Drakiádu, rodičům a dětem za účast a příjemně strávené chvíle.

Další akcí, kterou mateřská škola pořádala opět pro rodiče i děti, byla brigáda na školní zahradě. Účast byla velká. Tatínkové si přinesli rýče a připravili záhonky na zimu a přerýli i všechna pískoviště. Maminky s dětmi a paní učitelkami hrabaly listy a velice rychle se tvořily velké i malé hromady. Děti odvážely nahrabané listy na velkou hromadu na dětských autech nebo kolečkách. No a když už bylo všechno hotovo, tak se všichni mohli zakousnout do svačiny, která tam pro ně byla připravená. Dětem i rodičům se to líbilo, protože být spolu na školní zahradě se nepoštěstí každý den. Děkujeme za pomoc ve školní zahradě všem, kteří přišli a těšíme se na další společně strávené chvíle.

Blanka Cmolová

Česká republika v obrazech

Víte, co je to LAPBOOK? Je to unikátní interaktivní 3D kniha, která vede její tvůrce ke tvořivosti, práci s informacemi a napomáhá osvojení učiva. Při výrobě lapbooku se žáci nejen zabaví, ale také spoustu věcí naučí. Žáci 3. A třídy si svůj první lapbook vyrobili k učivu o České republice a měli z něj obrovskou radost. A že jim malinko dopomohli šikovní rodiče, vznikly opravdové skvosty. Posuďte sami...

Zuzana Hřivnová, učitelka ZŠ

Třídění papíru

Základní a mateřská škola pořádá čtyřikrát v průběhu školního roku sběr papíru. Těchto sběrů se zúčastňují jak rodiče dětí, tak i ostatní naši spoluobčané a papírový odpad přivážíte. Škola z výtěžku nakupuje např. školní pomůcky. Děti jsou motivovány i tím, že vítězná třída bývá odměněna výletem. Jsme velmi rádi, že třídíte odpad, nebo se alespoň o to snažíte a vždy v určený den papírový sběr vozíte. Ale v poslední době se stává, jak je patrné z přiložených fotografií, že je papírový sběr „obohacen“ textilem, plastovými páskami a časopisy v plastových obalech, proložkami od vajec, a dokonce i použitými papírovými kapesníky. Sběr je zalepen v papírových kartonech nebo v pytích apod. Takto dovezený sběr musí naši pracovníci rozvázat a přetřídít, protože sběr na takový „směsný“ odpad nepřevezme. Z tohoto důvodu vás prosíme, abyste napříště papírový odpad přinášeli v následujícím třídění:

- noviny a časopisy svázané v balíčcích špagátem (ne v kartonu)
- kartony seskládané a také převázané špagátem
- knihy by měly být zbaveny tvrdých desek
- kalendáře bez plastových částí

Balíky by neměly vážit víc jak deset kilogramů z důvodu lepší manipulace.

Věříme, že budete naše doporučení akceptovat a papír budete v rámci školního sběru opět dovážet v hojně míře.

Kolektiv ZŠ a MŠ

Dýňování ve školní družině

I letos v říjnu se ve školní družině konala akce Dýňování. Na této akci si svoji kreativitu mohli vyzkoušet děti i rodiče,

kteří pomáhali s vyřezáváním a dlabáním přinesených dýní. Děti si dýně nazdobily přírodninami, šiškami a šípky, mašlemi. Některé dýně byly větší, jiné menší. Některé byly strašidelné, jiné roztomilé, každá ale byla něčím originální.

Všechny vyrobené dýně byly vystaveny na schodišti před školou, kde si je mohli kolemjdoucí prohlédnout.

Děkujeme rodičům za pomoc s obstaráním dýní a dětem za jejich nadšení při tvoření. Byla to velká legrace, kterou si určitě společně užijeme i za rok.

Vychovatelky školní družiny

Halloween ve školní družině

V listopadu proběhla ve školní družině akce s názvem Halloweenská stezka. Děti si s sebou do školy mohly přinést strašidelné halloweenské kostýmy, za které každý dostal malou odměnu. V družině se sešlo opravdu mnoho různých kostýmů od zombií přes čarodějnice až ke kostlivcům. Pro „strašidla“ bylo připraveno celkem 10 stanovišť. Děti si mohly nazdobit muffiny,

poskládat kostlivce, najít klíč ve sklenicích, zahrát si strašidelný bowling, vyrobit sliz a spoustu dalšího. Všichni, kteří došli na konec stezky, se museli podepsat v kotelně na velký papír. V družině na všechny čekala sladká odměna, popcorn i halloweenský tanec.

Halloweenské odpoledne se dětem líbilo a maximálně jsme si akci společně

užili. Těšíme se na další společnou akci, která nás čeká v prosinci - vánoční dílničky ve školní družině.

Vychovatelky školní družiny

Jak se těží ropa

Je konec října a deváťáci se v rámci výuky vypravili do Muzea naftového dobývání a geologie v Hodoníně.

Nejprve si poopravili představu o tom, jak vlastně vypadá naleziště ropy. Že to vlastně není jeskyně pod zemí naplněná ropou. Že ropa je „nasáknutá“ v propustných horninách a ložisko se vytvoří tam, kde jsou tyto kolektory utěsněny nepropustnými horninami tak, že ropa lehčí než voda už nemůže stoupat dál k povrchu.

Že ropa na Hodonínsku je označována jako sladká – opravdu krásně voněla, oproti jinému typu ropy dopravovaného ropovodem z Ruska.

A o tom, že dobývání ropy není žádná legrace, se přesvědčili na vlastní oči při prohlídce strojů a nástrojů používaných k tomuto účelu. Prohlédli si velkou plastickou mapu zobrazující rozložení největších ložisek ropy a plynu, zásobníků plynu a uhelných pánví na celé Moravě.

Bylo zajímavé poslechnout si, jak se hledají ložiska ropy a plynu, jak se k nim dostat, poznat je a jak je vytěžit. A to jak na souši (onshore), tak i na moři (offshore). Také funkční geofon zapojený do oscilofonu snímal každý krok žáků a zobrazoval ho.

Deváťáci se také dozvěděli, že na začátku příštího roku bude skutečně probíhat průzkum podloží na základě oscilace, a to v Rohatci Kolonii. A že oni mohou být při tom!

Paní z muzea rovnou vyvedla žáky z omylu, že pokud se u nich na zahradě objeví naleziště ropy, že budou milionáři. Nebudou!

A to díky rozdílu v americké legislativě a v evropské, kdy v Americe vše, co se najde pod povrchem až k zemskému jádru, patří vlastníkovu půdy, v Evropě je vlastníkem stát.

Žáci si také vyzkoušeli části obleků báňských záchranářů. Ve vnější expozici si prohlédli Geopark hornin vídeňské pánve-naučný okruh mapující základní typy hornin, které se nacházejí v podloží hraničního regionu, a to včetně paleontologických záznamů.

A teď už deváťáky čeká jen závěrečná písemka. Jak dopadne? Držte jim palce!

*Iveta Maléřová a Martin Hudek,
učitelé ZŠ*

Jak se vede prvňáčkům ve škole

Je to k nevíře, ale naši letošní prvňáčci mají za sebou již více jak čtyři měsíce poctivé práce! Nastoupili v počtu 24 dětí, včetně jedné holčičky z Ukrajiny, ta se ale již vrátila do rodné země. Přejeme jí na dálku, ať se jí daří!

Všechny děti pilně pracují, aby na konci první třídy a během letních prázdnin mohly prolouskat svou první knížku a spočítat, kolik bude stát nákup. Spolu s rodiči si na procvičování počítání do pěti vyrobily matematické divadélko, se kterým již pracujeme v hodinách matematiky. Někdy je to boj, ale užijeme si u toho i spoustu legrace.

Abychom se nevidali jen ve třídě, tak jsme pro děti a rodi-

če připravili společné odpoledne s názvem Podzimní slavnost. A tak se 18. října měli možnost potkat děti a rodiče spolu s námi (p. učitelkou a p. asistentkou) při přátelském setkání v areálu komunitní zahrady u staré školy. Setkání bylo velmi příjemné, děti si ve výtvarném koutku vyrobily podzimní dekorace na zkrášlení domovů a ve sportovním koutku se vyřádily. Rodiče připravili bohaté občerstvení, za což jim moc děkujeme!

Na fotografiích se jistě přesvědčíte, že úsměv na rtech našich nejmenších svědčí o jejich nadšení, pílí a radosti ze společného bytí ve škole!

Barbora Březovičová, třídní učitelka

Kouzlo zimy

Blíží se zima. Období Vánoc, pohody, ale i různých nemocí a chřipek. A jednu z nich dostal i Alex. Ležel v posteli s hadrem na hlavě a přemýšlel, jak dlouho bude ještě ležet. Nejradši by vyběhl i v pyžamu do zimy a začal stavět sněhuláky. Jenže nemůže. Kdyby to zjistila maminka, nejen že by dostal zaracha a musel by ještě více ležet v posteli, ale také by nedostal tu novou hru, co si přál od Ježíška. A tak ležel v tichu, kde byly slyšet i hodiny z dolního patra. Co teď bude dělat? Maminka i tatínek jsou v práci a v televizi nevysílají nic zajímavého. A když už ano, ten film či seriál znal nazpaměť. Uběhla hodina, možná i dvě a Alex pořád v posteli. Koukal z okna a smutnil. Byla to všechno jeho chyba. Běhal po venku většinou bez šály a čepice, dokonce měl dost často rozepnutou bundu. Kdyby se lépe oblékl, mohl s kamarády běhat do kopce a z kopce, jezdit na saních dolů, nebo hrát koulovanou. Tu měl vždy nejradši. Ale teď se musí vyléčit, aby vůbec mohl do školy. Povzdech si: „Asi bych měl jít spát, třeba se mi udělá líp.“ Více se zachumlal do peřin a usnul. Probudil se až večer. Cítí se mnohem lépe. Vylezl z postele a sešel dolů. Zvláštní. Maminka ani

tatínek nejsou doma. Možná se jen zdrželi. Udělal si čaj a celý ho vypil. Najednou se zem otrásla. „Co to bylo?“ zeptal se tiše Alex. Koukl z okna, ale nic zvláštního neviděl. Pokusil se otevřít okno a rozhlédnout se. Viděl, že dům se vznáší. „Ale proč? Odkdy domy létají?“ ptal se sám sebe. Rozhlédl se ještě více a to, co viděl, ho šokovalo. Ježíšek? To je Ježíšek? Zmatený chlapec jen koukal, jak mladý hošík s pytlíkem dárků na zádech letí k němu. „Ahoj, ty jsi Alex vid?“ zeptala se ho neznámá bytost s dobrou náladou. „Ano to jsem.“ odpověděl Alex. Hoch se po odpovědi jen usmál a přes okno natáhl ruku. „Paní Zima si tě přeje poznat.“ Paní Zima? Zapřemýšlel si Alex. Neváhal už ani chvíli a vzal Ježíška za ruku. Ať se stane cokoliv, musí téhle záhadě přijít na kloub. Ježíšek vytáhl Alexe z okna a hup a šup byli tu tam daleko od Alexova domečku. Objevili se v říši, kde vládl chlad. Všude byly samé rampouchy a domy byly postaveny z ledu tak krásného, že z nich zářila jakási magie. Přiletěli k zámku. Také byl z ledu, ale nebyla z něj cítit žádná magie, jako z domků. Ježíšek pevně stiskl ruku Alexe. „Položím tě na zem a dál budeš muset sám,“ řekl

a tak udělal. Položil Alexe na zem a Alex se rozhodl vyrazit. Vyrazil k bráně a rovnou do zámku. Nebál se, tedy možná trochu, ale přesto bloudil chodbami zámku. Po chvíli ťapkáni sem a tam se rozhodl, že si nejprve zkusí zmapovat, kudy už šel a pak se vydá tou cestou, kterou nešel. Začal hluboce přemýšlet. Po nějaké chvíli se rozhodl jít doleva. Byla to delší cesta než ostatní, ale i tak se dostal k obřím dveřím. Vešel dovnitř, kde nejspíše sídlil sál. A naproti dveřím byl trůn ozdobený křišťály. Na trůně paní Zima s korunou větší než samotný Alex. „Ahoj Alexi, nejspíš víš, kdo jsem.“ „Ano, vím,“ pověděl Alex. „To je dobře,“ poznamenala paní Zima, „zavolala jsem tě proto, že mám pro tebe úkol.“ To Alexe zaujalo, a tak naznačil, aby pokračovala. „Chci, abys našel soba Rudolfa.“ „Rudolfa? To se ztratil nebo co?“ tiše si zapřemýšlel, když mu paní Zima dávala informace. „Má nejradši mrkev a možná je v údolí Sněhu, jenže tak daleko své vojáky nemůžu poslat, a proto jsem si vybrala tebe.“ Alexovi se rozzářily oči. Najít soba nebude určitě tak těžké. Poprosil tedy, zda by dostal sáně a pytel mrkve a vydal se na cestu. Věřil, že bude Rudolf někde schovaný před

bouří, co se stala před tím, než ho ztratili. Přejel hory a doly, mosty i řeky, až se dostal do údolí Sněhu. Koho by překvapilo, že je zde tolik sněhu, že sáně musel nechat na okraji. Vzal si vysoké boty a pytel na záda, aby mohl zahájit pátrání. Podle paní Zimy by údolí nemělo být velké a údajně se zde nacházejí jen dvě jeskyně. Nejbližší byla u jezírka Vločky, což bylo daleko jen pár metrů. Zato druhá byla vzdálená tak daleko, že byste se i dřív ztratili. Vyrazil k té bližší a začal volat: „Rudolfe, Rudolfe, sobíku, mám tady mrkev!“ Křičel, když v tu ránu se z křoví ozvalo sobí burácení.

To musel být Rudolf. Vyrazil tedy za zvukem. Potichu roztáhl křoví od sebe a náhle zbystřil. Rudolf se pásal na louce. Louka byla zelenější než jakákoliv jiná. Nad tím se jen Alex zasmál. Proto ho nenašli. Je to tajná louka a dobře skrytá. Vzal tedy z pytle mrkev a hodil ji blízko Rudolfa. A pak další dál a dál od Rudolfa, až k Alexovi. Tahle past vždy zabere. A i nyní. Rudolf si mrkve všiml a všiml si i těch ostatních. Proto se po mrkově cestičce vydal. A tak ho Alex chytil. Přivázal ho k saním a vrátil se do říše Chladu. Předal Rudolfa a zív: „Paní Zimo, jsem potěšen vaší radostí, ale chci splnit

jedno přání.“ Tím upoutal její pozornost. „Jaképak?“ otázala se paní Zima. Alex se usmál, koukl se jí do očí a povídá: „Přeji si, aby každé dítě mělo sen, v němž navštíví to místo, kde se cítí nejšťastněji.“ Odpověď a s polárním zářím v očích se usmál. „Jak je libo.“ Zareagovala paní Zima. Vše se vyplnilo a děti po celém světě mají krásné sny. Najednou se objevil Ježíšek a pověděl: „Je čas jít domů, Alexi.“ Alex jen kývl, vzal Ježíška za ruku a nechal se táhnout. Ježíšek chlapce uložil do postýlky a zmizel. A tak Alex usnul do svého krásného snu.

Kristína Košútová, 8. třída

Kulturní dům ožil recitační soutěží

Ve středu 16. listopadu jsme si společně mohli užít krásné dopoledne v kulturním domě, kde se konala tradiční recitační soutěž. Letos byla opět velmi pestrá. Žáci prvního stupně se snažili o co nejlepší přednes a nabídli nám ukázky z děl známých spisovatelů, např. Jiří Žáček, J. V. Sládek, Jan Vodňanský, Josef Kožíšek aj. Aby byla soutěž spravedlivá, žáci se utkali podle věku ve třech kategoriích: 1. kategorie – žáci 1. třídy, 2. kategorie – 2. + 3. třídy, 3. kategorie – 4. + 5. třída. V mnoha případech byly výsledky odborné komise opravdu velmi těsné, výkony žáků byly vyrovnané, ale přece jenom vítězové si své prvenství zaslouží. Za 1. kategorii blahopřejeme Miroslavě Šikudové, za 2. kategorii Ondřeji Sasínkovi, za 3. kategorii Beátě Antošové.

Příští školní rok se budeme těšit na nové recitátory.

Zdeňka Tománková, učitelka ZŠ

Odměna za sběr

V úterý 18. října v 8.00 hodin jsme si sedli do autobusu a vyjeli do lanového centra v Břeclavi. Tento výlet jsme vyhráli za sběr papíru v minulém školním roce.

Poté co jsme si odložili věci, rozloso-

vali nás do dvou týmů a dobývali jsme pevnost Boyard. Plnili jsme různé úkoly, některé byly těžké, jiné lehčí. Nakonec jeden z týmů získal poklad.

V pauze jsme posvačili a mohli jsme

navštívit hřiště a pomazlit se s kozami.

Nakonec jsme šli prolézt dráhy lanového centra, někteří se dokonce odvážili na velkou průlezkou. Moc se mně tam líbilo!

Za V. A Denisa Straková

Poštácká pohádka – scénické čtení

V pátek 14. října k nám zavítali herci Slováckého divadla z Uherského Hradiště, aby žákům prvního stupně představili Poštáckou pohádku z knihy Devatero pohádek od Karla Čapka formou scénického čtení. Celých padesát minut představení nás tři herci bavili vtipným čtením o poštákově jménem pan Kolbaba, který celý jeden dlouhý rok hledal slečnu Mařenku, aby jí doručil psaní od jejího milého Frantíka. Na obálce bylo totiž napsáno jenom jméno bez příjmení a bez adresy. Zamílovaný Frantík je celý rok smutný, protože každým dnem očekává odpověď od Mařenky. Žáci s napětím očekávali, jak se příběh bude vyvíjet a zda se psaní podaří p. Kolbabovi doručit. Scénické čtení bylo

velmi zábavné, herci doplňovali děj mimi-kou, řádnou dávkou intonačních prvků, tematickými kostýmy. Všem se pohádka

líbila a herce jsme odměnili velkým potleskem.

Kolektiv učitelů ZŠ

Rohatecké pověsti očima žáků 3. B

Pokaždé, když se v prvouce učíme o své obci, neopomeneme připomenout, že se k Rohatci vážou také místní pověsti.

Žáci zvědavě naslouchají a dovídají se

o vodních cháchlech z Moravy, o habánech a samozřejmě je nejvíce zajímá loupežník Žilka. Některé děti se pochlubí, že už s rodiči navštívili Žilkův dub, ale mnoho z nich slyší

pověst o loupežníkovi poprvé. V poslední době mám pocit, že příběh o Žilkovi zná stále méně lidí, a také, že Žilkův dub už není tak často cílem cyklovýletů, jako

tomu bylo dříve. Ale možná se mýlím.

Proto jsme zkusili místní pověsti ztvárnit ve výtvarné výchově. Rozdělili jsme se do skupinek a pracovali na dvou pověstech. Jedna skupina namalovala vodníky

z Moravy, další tři skupinky vytvářely pověst o loupežníku Žilkovi. Nejdříve to byl samotný loupežník, pak formanský vůz, který ukrýval vojáky, a poslední obrázek skrývá v dubu postřeleného Žilku.

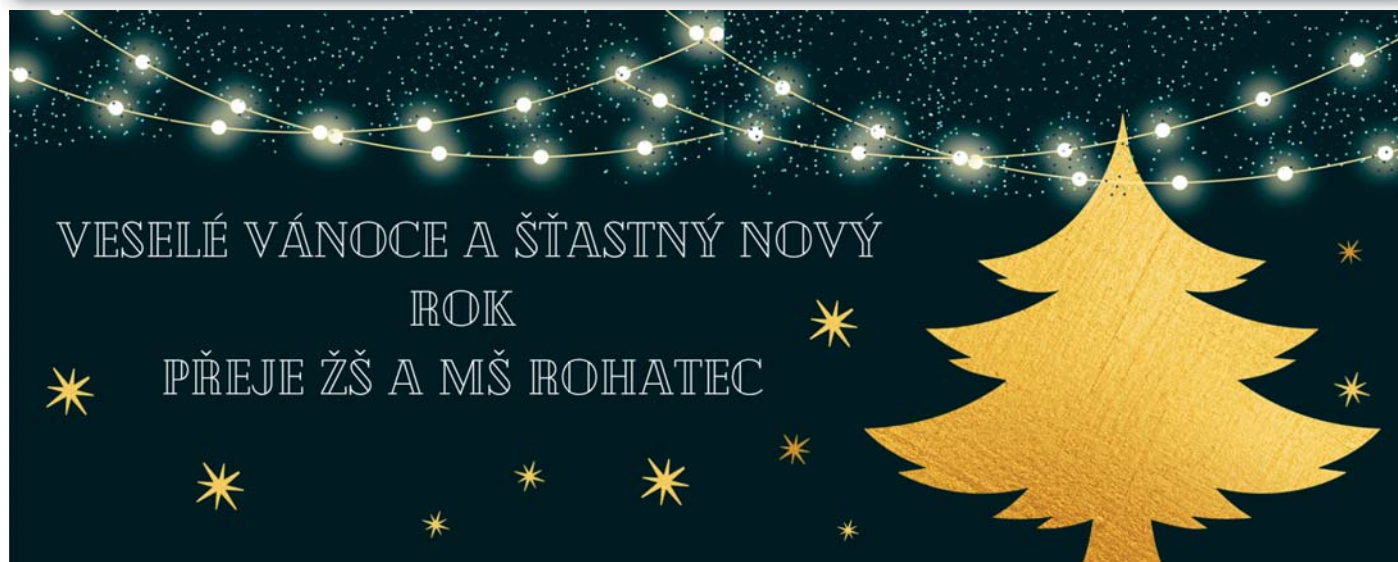
Děti k práci přistupovaly s nadšením. Věřím, že teď už si nejznámější rohatecké pověsti budou pamatovat.

Jana Najgebaurová, třídní učitelka

Školní halloween

První listopad se i v letošním roce nesl v naší škole v duchu halloweenské tradice. Žáci 1. stupně přišli přestrojeni v nápaditých strašidelných kostýmech a moc se těšili na společnou hodinu s devátáky. Ti vybrali z každé třídy nejlepší masku a připravili pro své mladší kamarády několik zábavných stanovišť ve školní tělocvičně. Všichni zúčastnění dostali za odměnu sladkou pozornost. Nechybělo ani společné focení. Všem dětem to náramně slušelo.

Zuzana Hřivnová, učitelka ZŠ

Kultura

Hodová sezóna 2022

Vážení spoluobčané, jako každý rok i letos stojí za to, abychom vzpomněli na naše hodové veselí.

V den předhodové zábavy přijel jeřáb a naši krásnou máju, na které chlapci pracovali a děvčata ji barevně nazdobila, postavil. Měřila 36 metrů.

Celé naše veselí ale samozřejmě začalo pořádně na předhodové zábavě v hospodě U Pagáča, kde nám hrála CM Dukát. Počasí nám přálo a lidí přišlo mnoho. My vám tímto chceme poděkovat za tak krásnou účast a doufáme, že jste si zábavu užili stejně jako my.

Další den jsme vyrazili na předhodový turnaj ve fotbale, kde se nám opětovně podařilo obhájit krásné poslední místo! Všichni naši hráči předvedli krásný výkon a pivo z poháru si tedy zasloužili.

Ale teď už k hodové neděli. Počasí nás napínalo až do poslední chvíle a my všem tvrdili, že pršet určitě nebude. I když naším prvním problémem bylo, jak vyřešit průvod. Jak všichni víte, stárka je z Kolonie, ale odtud bohužel nevycházela z důvodu náročnosti přesunu děvčat v krojích. Nenašli jsme jinou možnost, než stárku posunout do obce. Tímto chceme poděkovat rodině Koudelových za ulehčení řešení našeho problému.

Chasa se tedy tradičně sešla na desátou hodinu v kostele sv. Bartoloměje na

mši svatou. Jako stárce jsme zároveň byli požádáni, zda bychom kousek mše nemohli přečíst a protože víme, že hody jsou především svátkem kostela, tak jsme na tuto možnost přistoupili. Když jsme pak předali dary, opadl z nás alespoň kousek stresu, který jsme cítili.

V jednu hodinu měla chasa sraz U Pagáča, kde celý průvod začínal. Vše probíhalo tak, jak je zvykem.

Průvod s DH Lácaranka vycházel po 13. hodině ke stárkovi, který zazpíval píseň Hromy bijú, zaverboval a mohl vést průvod ke stárce. Když chasa dorazila, stárce zazpívali píseň Tluču, tluču, zatancovali si a začalo pršet. Každý tedy musel vytáhnout deštníky a pláštěnky. Samozřejmě, že všichni je měli nachystané, přestože se věřilo v krásné počasí. Průvod se nám o něco málo tedy zdržel. Jakmile se déšť umírní, vyrazili jsme k obecnímu úřadu pro povolení hodů. Tam dopadlo všechno dobře a povolení bylo panem starostou uděleno. Zatancovali jsme si s radními a společně vyrazili se všemi přítomnými pod zelené.

Tady jsme si dali nástup, zatancovali si a pozvali děti na parket, aby si s námi společně zazpívaly. Vyhlásilo se dětské sólo, zazpívali muži pod vedením pana Hostýnka, párkrát se zatancovalo a začalo pršet. Takže i když jsme se tomu celou

dobu bránili, museli jsme nakonec večerní zábavu přesunout do kulturního domu. Přespolní k nám ale i tak zavítali, a to především z Hodonína a Lužic.

Každý z nás si snad dobře zatancoval a kdo chtěl tak určitě i zazpíval.

V dalším týdnu nás čekaly hodky se Slováckou kapelou Romana Hornáčka. Hlavní zábavou celých hodků je šátečková zábava s vyhlášením šátečkového krále. Tím letošním se stal Patrik Rybecký. Gratulujeme. Po půlnočních halekačkách následovalo ještě sólo v trenkách.

Poslední naší akcí v roce 2022 byla Kateřinská zábava s DH Vracovjáci. Hlavním bodem pro nás jako chasu bylo půlnoční překvapení, které nacvičili stárce s dobrovolníky. Naším tématem byl tanec a hlavním bodem spartakiáda. Děkujeme všem zúčastněným.

Tímto článkem bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám pomáhali v roce 2022 a ulehčili tak organizaci celých hodů a dalších akcí.

Budeme se na Vás těšit na poslední akci, kterou jako stárce společně s obcí chystáme, a to Krojovaný ples 14. ledna 2023 ve 20:00 hodin v KD v Rohatci.

Vaše stárka Markéta Tomanová
a stárek Roman Pecha

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Na trhu s aukčním uměním se za rok 2022 utratilo 1,6 miliardy korun a to znamená, že umění lidi stále baví a inspiruje jak ke smysluplným investicím, tak k běžným nákupům.

Obráz malířky Toyen s názvem Skryt v jejich obrazech z roku 1956 se na aukci v Obecním domě v Praze prodal za necelých 35 milionů korun. Vývolávací cena byla 18 milionů korun.

Opět se další aktivisté po celém světě přilepovali pod slavná světová výtvarná díla, která před tím polili nějakou tekutinou. Sám pro sebe jsem svoji pozornost těmto lidem přestal věnovat s vědomím, že si nejen nikdo nepamatuje jejich jména a název jejich sdružení, ale každý se ptá jen na to, nakolik bylo poničeno to dané umělecké dílo. Když jed-

noho takového manifestanta přilepeného na asfalt doslova vyřezávali s tím, že mu možná budou amputovat ruku, přemýšlel jsem o hlouposti a naší vlastní zodpovědnosti k životu jako takovému.

Zemřel zpěvák slavných Nazareth Dan McCafferty. Jezdil často do České republiky a klip k jeho jedné z posledních písní mu v Holešovických docích natočil fotograf Antonín Kratochvíl.

Vydražila se sbírka Paula Allena za více než půl druhé miliardy dolarů a ke kupujícím se dostaly skvosty jako

třeba Vincent van Gogh a další.

Projekt 100ks.cz si nechal zpracovat jeden online průzkum a zjistil, že celkem 84 % Čechů nedokáže jmenovat ani jednoho žijícího českého umělce. Tak schválně, koho znáte?

Skryt v jejich obrazech - Toyen

Říká se, že poslední dobou České literatury vévodí ženy a je to jen na nás koho budeme číst, doporučovat a dávat mu hlas do anket. 14 200 titulů se vydalo v ČR celkem v roce 2021. Mě osobně potěšilo, že nedávno vyšel nově vydaný překlad knížečky od T. S. Eliota s názvem Pustá země. Kniha nedávno vyhrála druhé místo v rubrice literárních děl v Lidových novinách. Dobří jazykové o ní tvrdí, že je to nevlivnější báseň dvacátého století.

V Ostravě si dali práci a z bývalých jatek vytvořili krásný prostor pro umění. Vystavují tam hlavně to současné a je to maso.

Rentgeny a CT celkově dnes zpřesňují informace o konkrétních uměleckých dílech. Tomografie ukáže, jak je třeba deskový obraz složený. Vidíme vrstvu po vrstvě. U sošek lze zjistit, z jakého dřeva jsou vyrobeny. Postačí jednotky milimetrů materiálů a ukážou se nám věci normálně nezjistitelné, a hlavně bez poškození.

Na nočním stolku se mně objevila knížka z bratislavského knihkupectví Martinus s názvem Ako prežiť umenie od Davida Baylese a Teda Orlanda. V kapitole Umenie a strach se píše, že prakticky všichni umělci se setkávají se strachem a ten má různé podoby. Nejčastější je ten, že jejich dílo bude úplný propadák. Dále to rozvíjejí, že je to vlastně normální jev a děje se tak neustále. Ano asi je to i zákonitý tvůrčí prvek v tvorbě člověka.

Stanislav Zela

Besedy v knihovně

V knihovně se toho dělo! Během září, října a listopadu knihovnu navštívily všechny třídy ZŠ Rohatec. Pro každou třídu byla připravena tematická beseda, pouze pro druháčky se konalo speciální „Pasování na čtenáře“, o kterém se psalo v minulém čísle obecního zpravodaje. Velká pochvala budiž poslána všem žákům, neboť byli opravdu báječní. A také poděkování celému pedagogickému sboru, který s žáky do knihovny chodí. A údajně (bylo přislíbeno), že budou chodit i nadále! Děkujeme!

Beseda s Milanem Krčmářem

V říjnu proběhla beseda s novinářem a spisovatelem Mgr. Milanem Krčmářem o jeho knize „Případ Toman“. Děj knihy se odehrává v okolí Rohatce, v místech známých jako „U zabitého“, a poodhaluje děsivý zločin vraždy, která měla zakrýt velký pojišťovací podvod. Titul „Případ Toman“, jakož i ostatní tituly Milana Krčmáře, si můžete vypůjčit v obecní knihovně.

Divadelní představení MALÉHRVY

Před svátečním dnem v říjnu, přesněji 27. 10., proběhlo v kulturním domě divadelní představení brněnských here-

ček ze souboru „MALÉHRVY“. Vystoupili s programem „Čtení ke kafi - Zápisky z cesty“ o dobrodružném putování po Portugalsku, Krétě a Itálii. Téměř dvouhodinová inscenace byla doprovázena velkým množstvím fotografií a animací. A protože se jednalo o „Čtení ke kafi“, posluchači se mohli občerstvit kávou a čajem, která byla v sále připravena.

Beseda s Arnoštem Vašíčkem

V pátek 4. listopadu jsme v knihovně přivítali PhDr. Arnošta Vašíčka, scénaristu, spisovatele a záhadologa. Tento páteční den věnoval A. Vašíček výhradně jen Rohatci – v dopoledních hodinách proběhla beseda pro žáky VII., VIII. a IX. třídy ZŠ Rohatec a ve večerních hodinách pro veřejnost. Beseda s názvem „Operace Sfinga“ oslovila tolik občanů, že židličky v sálu nestačily!

Beseda s cestovatelem Michalem Štěpánkem

Na konci listopadu jsme vyrazili na cestu. 23. 11. dorazil do místní knihovny cestovatel Michal Štěpánek. Tentokrát se sebou přivezl obrovskou dávku zážitků, které posbíral na svých cestách po Iránu. Přednáš-

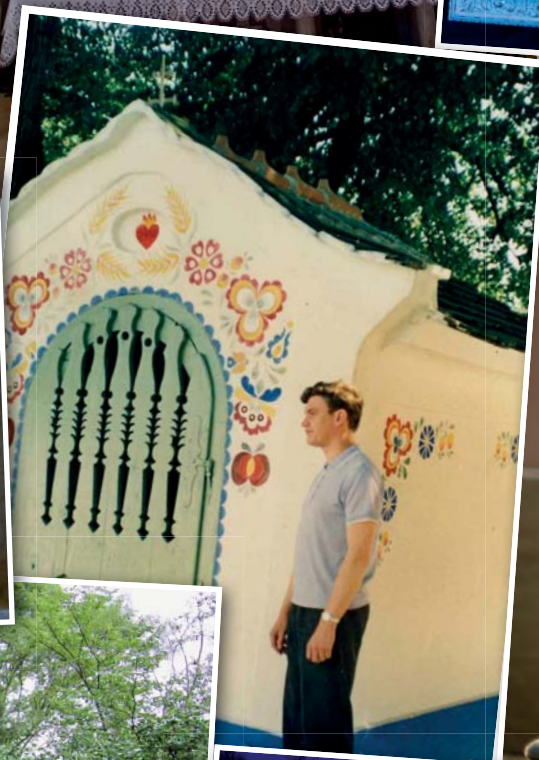
ka, která trvala dvě hodiny, byla nabitá fotografiemi, hudbou, vtipným vyprávěním a neskutečnými zážitky. V příštím roce se opět těšíme na setkání se Štěpánkem!

Děkuji z celého srdce všem přednášejícím, vystupujícím, hercům, a především všem návštěvníkům. Bez vás by to nešlo!

Petra Lacková, knihovnice

Nové knihy

Brodská, Tereza – Moje máma Jana Brejchová

Životní příběh jedné z největších českých hereček Jany Brejchové, zachycený dcerou Terezou Brodskou. Na základě společných rozhovorů přibližuje filmovou kariéru filmové hvězdy, jež v šedesátých letech zářila též na evropské scéně. Vypráví o spolupráci s filmovými kolegy, kteří byli součástí její profesní kariéry i osobního života.

Murakami, Haruki – Kafka na pobřeží

Patnáctiletý Kafka Tamura žije s otcem v centru Tokia; rozhodne se najít matku a sestru, které před mnoha lety zmizely, a uteče z domova. Skrývá se v knihovně v malém městečku, kde pozná stejně „podivné“ kolegy. Párkrát se mu zdá, že matku zahlédl, ale je to mýlka. Setká se i s chlapíkem připomínajícím Forresta Gumpa: neví, jak si koupit lístek na vlak, nezná jméno premiéra, zato rozmlouvá s kočkami...

Janeček, Petr – Černá sanitka znovu v akci

Hoaxy, fámy, konspirace Zaručené zprávy šířené po internetu. Děsivá varování kolující po sociálních sítích. Šokující i úsměvné historky, které se přihodily kamarádům vašich kamarádů. Témata? Koronavirus Covid-19. Mobilní síť 5G. Modrá velryba. Muslimka a peněženka. Piraně na koupališti... Nová kniha z úspěšné knižní série Černá sanitka, která se v minulosti dočkala televizního, rozhlasového a divadelního zpracování, přináší komentovaný výběr 162 nejzajímavějších textů českého současného folkloru, které kolují ústním podáním i internetem.

Další nové knihy:

Jedrowski, Tomasz – Plavec ve tmě
Keleová-Vasilková, Táňa – Manželky po letech
Mareš, Josef – Moje případy z 1. oddělení
McManus, Karen – Popel všechny zároveň
Poncarová, Jana – Podbrdské ženy
Vondruška, Vlastimil – Nitranská brána smrti
a další....

Kvíz

Vánoční čas je spojen s pohádkami, doplňte vhodné číslovky do jednotlivých názvů pohádek/filmů:

_____ zlaté vlasy děda Vševěda

_____ medvědů s Cibulkou

Výbuch bude v _____

Chobotnice z _____ patra

_____ oříšky pro Popelku

Sněhurka a _____ trpaslíků

Byl _____ král

_____ princ

Cesta kolem světa za _____ dní

O _____ měsících

_____ bratři

_____ vraždy stačí, drahoušku!

Lásky _____ plavovlásky

_____ krkavců

Bylo nás _____

_____ veteráni

Vypracoval: „Paměťář“ Mgr. Zdeněk Gloz,
certifikovaný trenér paměti III. stupně.

Muzea a galerie

Fundació Joan Miró Barcelona

Joán Miró zemřel rok předtím, než jsem začal v Praze na škole v osmdesátých letech studovat dějiny umění. Byl už posmrtným velikánem, se kterým jsem se tehdy seznámil a oblíbil si jej. Nejdůležitější léta svého života pobýval v Barceloně a na Mallorce. Miloval New York a rád žil i v Paříži. Tam jej do umělecké společnosti uvedl jeho o deset let starší krajan Pablo Picasso a dá se říct, že místní prostředí Miróa formovalo. Nebyl natolik excentrický jako jeho přátelé a vymykal se v mnohém. Měl svůj řád, a když André Breton přišel s pravidly surrealismu, neměl problém tento směr okamžitě opustit a jít svou cestou. Zanechal po sobě jako velmi plodný umělec mnoho děl a většina je právě v tomto barcelonském muzeu postaveném na kopci Montjuic. Stavbu inicioval sám umělec a jejím architektem byl žák Le Corbusiera, Josep Lluís Sert, který byl přítelem Miróa. Její krásné kubistické tvary umocněné bílou barvou vévodící tomuto středomořskému stylu nádherně

posilují sílu vystavených exponátů. Po zakoupení vstupenky projdete spodním křídlem a dostanete se vlevo do otevřeného prostoru s venkovním bazénem a fantastickým výhledem na město. V době mé listopadové návštěvy tam probíhal zrovna rockový koncert a prostor byl zaplněn lidmi s drinkem v ruce vlající po zvuku sympatických tónů.

Cenu pod názvem Twenty-five Year Award od Amerického Institutu Architektů dostalo muzeum v roce 2002 a opravdu si ji zaslouží. Ne snad ani proto, že ve svých útrokách poskytuje prostor pro asi deset tisíc maleb, soch a kreseb, ale pro svůj půvab a funkčnost. Vedle stálých sbírek se konají v prvním patře pravidelně další výstavy. Já jsem měl štěstí na Paula Klee. Dívat se na velké akvárium uprostřed výstavní místnosti je uklidňující a příjemné. Nesmí však to akvárium mít objem milion litrů a prasknout, jak se před pár dny stalo v Berlíně uprostřed luxusního hotelu. Pak je to problém.

Střecha muzea kromě výhledů a možnosti slunění je místem pro vystavené sochy, které tam nějak přirozeně patří a nijak se vám nevnučují. To nedělají ani tapisérie umístěné pod střechou. Umělec, který dával přednost barvě před tvarem, si "své" muzeum vybral moc dobře. V krásném prostoru vše lépe vynikne a vy se do jednotlivých místností po chvíli vrátíte znovu podívat se na stěny

obtěžkané fantastickým uměním, které má řád a je do puntíku (v případě Miróa skvrny) promyšleno a nic není náhodně či ležerně umístěno. Proto to "funguje". Dělal keramické sochy i kachle, řezal a bodal do svých obrazů. V určitém období svého uměleckého vývoje lil na své obrazy benzín a zapaloval je. Vznikl tak soubor Spálená plátna, který obdivoval celý svět. Jeho přátelé o něm tvrdili, že má v sobě brutální přetlak, který nějak musí ven. Na konci svého života slavný Katalánec udělal jen linku na bílém plátně. Tu mnohdy promýšlel dlouhé dny. Na otázku reportérky, jestli on sám věří, že se Miróův svět stále vyvíjí, odpověděl: „Samozřejmě!“ Pořád se vyvíjí a doufám, že tomu tak bude, než udělám poslední cvak!”

Nedaleko Fundació Joán Miró se nachází Národní muzeum Katalánského umění, ale o něm až někdy příště.

Stanislav Zela

Farní okénko

Rozhovor s otcem Robertem

Otče Roberte, toto číslo věnujeme tématu křesťanství v Rohatci. Tak je naprosto přirozené, že rozhovor s Vámi bude jeho součástí.

Na úvod bych se rád zeptal, jak může duchovní pastýř nejlépe vysvětlit běžnému člověku, co je to spiritualita?

Spiritualita, to je duchovnost, to, co je v našem nitru, v našem srdci. Člověk má svou duši, ne jenom tělo. A proto máme kulturu a umění, třeba literaturu, hudbu, film, divadlo, sport atd. Můžeme tímto způsobem vyjadřovat naše city: lásku, radost, bolest, smutek, naději apod. Duchovní záležitostí je samozřejmě i náboženství, tj. všechno, co se týká Boží existence a jeho vztahu k člověku. To nemají žádní jiní tvorové kromě nás lidí.

- Říká se, že duchovní růst je třeba si odpracovat. Co taková práce v praxi obnáší?

To je práce na sobě samém. Trvá po celý náš život. Záleží na nás, jestli tu práci vůbec chceme dělat. Obnáší snahu o odstranění našich zlovyků, špatných náklonností a pěstování toho, co je hodnotné, dobré a krásné v našem životě. Záleží, děláme-li si nějaké zpytování svědomí či vyrovnávání účtů se svým dosavadním životem.

- Co byste poradil mladým lidem, kteří svoji duchovní cestu teprve hledají?

Samotné hledání duchovní cesty už je velmi důležité. Znamená to, že někdo o to stojí. Doporučoval bych, aby hodně využívali příležitosti, které dává škola a vzdělávání z různých stran, také i té náboženské. Dále je to čtení literatury, znalosti vlastních dějin a kultury. Důležitý je kontakt s lidmi, kteří mají hodně různých životních zkušeností, včetně těch duchovních.

- Máte nějakou část z písma svatého, která je pro Vás v dnešní tíživou dobu aktuálně inspirující? A mohla by být inspirující i pro nás?

Hodně se mně líbí věta z evangelia podle svatého Lukáše:

„Tak i vy, když uděláte všechno, co je vám nařízeno, říkejte: „Nezasloužíme chválu. Jen jsme jako služebníci splnili svou povinnost.“

- Jaké máte koníčky? Třeba četbu, hudbu...

Moje koníčky jsou sport, zvláště fotbal, ale také skoky na lyžích, biatlon, cestování, náboženská literatura, dějepis a zeměpis.

- Křesťanský myslitel Gilbert Keith Chesterton tvrdil, že jakmile se zbavíme náboženství, neznamená to, že nevěříme ničemu, ale že věříme všemu. Je to opravdu tak?

Nevím, jestli všemu, ale určitě každý v něco věří. Jestli to nebude Pán Bůh, tak to budou různé hmotné věci, osoby, přírodní jevy apod. Víme to z dějepisů.

- Nedávno jsem v Barceloně viděl ve středovém ambitu gotického chrámu krásné bílé husy. Mají je tam jako součást

rajské zahrady spolu s palmami, magnóliemi a pomerančovíky. Jejich hlasitý zvuk doplňuje slova kněze sloužícího mši. Svatý František by měl asi velkou radost. Sdílel byste ji s ním?

Nemám nic proti husám. Jestli to má pomáhat věřícím v kontaktu s Pánem Bohem? Možná... V kostele v Rohatci to zatím neplánujeme...

- Můžete se, prosím, s našimi čtenáři podělit o to, proč jste si vybral právě povolání kněze?

Od třetí třídy základní školy jsem ministroval v našem kostele. Do maturity to bylo 11 let. Byl jsem blízko kněžím sloužícím v mojí rodné farnosti. Pozoroval jsem jejich život. Byli mi příkladem a tak jsem zatoužil stát se jedním z nich. Pán Bůh má svoje cesty. Povolání to je vždycky jeho výběr. Děkuji mu za to.

- Máte nějaký nejoblíbenější chrám, který jste kdy navštívil? A svému srdci blízké poutní místo, kam byste se někdy rád vypravil?

Líbí se mně bazilika sv. Petra v Římě, kterou jsem často navštěvoval během mých italských studií. Poutní místa jsou Lurdy ve Francii a určitě Svatý Hostýn na Moravě.

- Čas vánoční je jeden z nejvýznamnějších křesťanských svátků v roce. Mohl bych Vás požádat o nějaké osobní poselství pro občany Rohatce?

Čas Vánoc to je nádherný čas. Oslavujeme příchod Dítěte Ježíše, které nám přináší pravý pokoj, radost a naději do našeho každodenního života. Ať ta krásná, rodinná atmosféra vánočních svátků nás doprovází po celý nový rok. Chtěl bych také pozvat všechny občany do našeho kostela, aby se mohli znovu podívat na náš krásný betlém.

Děkuji moc za rozhovor

Stanislav Zela

Farní okénko

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Pro rodiče

Každou první neděli v měsíci je kázání v kostele pro děti. Dětská schola pod vedením paní Petry Tomanové na těchto mších svatých zpívá. Na kytaru je doprovází Vendy Sakmarová. Kdo z dětí má zájem, může se k nim přidat. Zkoušky bývají v sobotu, vždy po předchozí domluvě. Přijďte mezi nás.

Hromnice

Když se vysloví slovo Hromnice, pravděpodobně se každému z nás jako první vyjeví na mysli známá pranostika „Na Hromnice o hodinu více“. V roce 2023 je budeme slavit ve čtvrtek 2. února. Víte však, jaká významná událost se s tímto svátkem pojí?

Svátek nám připomíná událost, kdy Maria a Josef podle tradice přinesli malého Ježíše do jeruzalémského chrámu, aby ho svěřili Bohu. Stalo se tak 40 dní po jeho narození.

Když ho do chrámu přinesli, potkali zde velmi zbožného starce Simeona, který si vzal malého Ježíška do náručí

a vzápětí řekl, že Ježíš je světlem pro všechny národy. To nemohl říct jen tak kdokoliv, ale člověk, který měl prorockého ducha a viděl věci docela jinak, než jak je bylo možné vnímat lidsky. V modlitbě růžence se tato událost připomíná v tajemství „kterého jsi v chrámě obětovala...“.

Od slova Hromnice je odvozeno také slovo hromničky, což jsou svíce, které se v tento den žehnají. Lidé si je zapalují v nejrůznějších těžkých chvílích, kdy prosí Boha o ochranu. V dávných dobách se dávaly hromničky do oken na ochranu domácnosti před bleskem, který způsoboval požár nebo usmrcoval lidi a dobytěk.

Nejznámější pranostika „Na Hromnice o hodinu více“ říká, že den je o hodinu delší než v době zimního slunovratu (zpravidla 21. prosince). Ve skutečnosti tento rozdíl činí na území České republiky hodinu a 20 minut. Na Hromnice se tradičně sklízeli betlém a někde také vánoční stromek.

Tento den je také v křesťanství slaven jako den děkuvzdání za povolání k zasvěcenému životu.

Venda Sakmarová

Tříkrálová sbírka (TKS) 2023

Vážení občané, rok se s rokem sešel a Charita Strážnice zorganizovala další Tříkrálovou sbírku 2023. Uplynulé dva roky byly úplně jiné než obvykle, ale snad se podaří zachovat tradici TKS a vnést požehnání do roku

2023 všem lidem tak, jak byli vždy zvyklí.

Váš příspěvek do Tříkrálové sbírky je velmi významnou pomocí pro lidi v tísní. Proto jsme velmi vděční za Vaši podporu v roce 2023 moc děkujeme.

Pro děti i vedoucí skupinek Charita

Strážnice připravuje poděkování formou promítnutí hezkého filmu nebo pohádky v kině ve Strážnici. Předpokládaný termín je domluven na 29. 1. 2023. Bližší informace se včas dozvíte.

Anna Trávníková

Adorační den v naší farnosti

V úterý 10. ledna, jako každým rokem, budeme mít ve farnosti adorační den a zároveň den modliteb za bohoslovce. Začneme v 9.00 hodin vystavením Nejsvětější svátosti a ukončíme mší svatou v 17.00 hodin.

Proč to děláme?

V naší arcidiecézi po celý rok, to znamená 365 dní, každý den jiná farnost adoruje Pana Ježíše vystaveného v mon-

stranci. Proto prosím naše farníky, aby se napsali na listinu vzadu v kostele na půlhodinovou adoraci.

Jaký je základní význam výstav Nejsvětější svátosti?

„Věřící také pamatují, že modlitbou před Kristem Pánem ve svátosti prodlužují sjednocení s ním, dosažené při svatém přijímání a obnovují smlouvu, která jim dává sílu, aby si svým chováním a celým

životem udrželi to, co při slavení eucharistie vírou a svátostně přijali. Vystavení Nejsvětější svátosti ať už v ciboriu (pyxiď) nebo v monstranci přivádí věřící k poznání podivuhodné přítomnosti Krista ve svátosti a vybízí ke sjednocení srdce s ním. Toto sjednocení pak dosahuje vrcholu ve svátostném přijímání. Proto vystavení nejlépe podporuje povinnost klanět se Kristu v duchu a v pravdě“.

O. Robert Kalbarczyk s. p.

Od našich přispěvatelů

Rozhovor s paní Trávníkovou

Paní Trávníková již delší dobu pro nás připravuje kompletní rubriku farní okénko. Sama píše články a zprostředkovává nám příspěvky otce Roberta. Za to jí patří poděkování. Ve spojitosti s aktuálním tématem s ní přinášíme rozhovor.

Dozvěděl jsem se o Vás, že jste pracovala ve zdravotnictví jako dětská sestra. To je profese, při které je člověk každodenně v kontaktu s těmi, kteří potřebují pomoc. Je to tak?

Ano, máte pravdu. Už jako malá jsem léčila panenky a můj sen byl být dětskou sestřičkou. Sen se mi splnil, mé povolání se stalo mým koníčkem a děkuji Pánu Bohu, že jsem se na školu dostala a vystudovala. Za dobu své profesní kariéry jsem pracovala na očním oddělení, chirurgickém, dětském, novorozeneckém a oddělení ARO. K životu potřebuji kontakt s lidmi. Starat se o nemocné mě plně naplňovalo.

Jste taky členkou farní rady. Co to všechno obnáší?

Členství ve farní pastorační radě obnáší hlavně spolupráci s knězem. Konkrétně s ním děláme plány, co bychom mohli ve farnosti dělat, např. Noc kostelů, Boží Tělo, společenství dětí, nadílku od sv. Mikuláše, farní tábor o prázdninách atd. Buď něco navrhne sami, nebo to navrhne otec Robert a my jsme tu od toho, abychom to zorganizovali pod jeho vedením. Nic těžkého a dělá nám radost, že se můžeme angažovat.

V rodině jste měla faráře. Jestli se nepletu tak to byl strýc v Mutěnicích. To člověka jistě taky nějak inspiruje do dalšího života.

Určitě ano, strýc, bratr mé maminky mně byl velkým vzorem. Vždy jsem se těšila na jeho návštěvy u babičky. Všem nám dětem vozil čokoládu Kofilu a tu miluju dodnes. Kofila, to je vzpomínka na strýčka Fabiánka. Když jsem se rozhodovala o volbě povolání, tak jsem se strýčkem řešila i to, že bych byla řádová sestra. On mně to rozmlouval, že je to řehole a mnoho prospěšného můžu dokázat i jako sestra v nemocnici. A dnes mu dávám za pravdu, protože jsem mi-

lovala svoje povolání. Děti jsou celý můj život a bez nich si ho nedokážu představit, stejně tak i život bez Boha.

Jak se formovala víra v Boha v průběhu Vašeho života?

Bůh v mém životě byl od mala. Přivedla mě k němu moje maminka, která mě nechala pokřtít, vodila do kostela, chodila jsem do náboženství i v deváté třídě, těšila se na májové pobožnosti, kde jsem recitovala básničky k Panně Marii, ráno před školou jsme v tomto čase chodili na roráty a pak rovnou do školy. Těšila jsem se na první pátky v měsíci, za devět prvních pátků jsme dostávaly krásný obraz Božského srdce. Ve druhé třídě jsem šla k prvnímu sv. přijímání. Byla to krásná dětská léta prožitá s Ježíšem. Na střední škole to pokračovalo, přijala jsem svátost břimování a rok po maturitě svátost manželství. Bůh mě provází celým mým životem a s velkou úctou jsem za to vděčná mojí mamince, její sestře, která vážně onemocněla a hovory s ní o víře mě krůček po krůčku posouvaly k víře víc a víc. V neposlední řadě nesmím zapomenout na svého strýčka – kněze.

Máte přes všechny své aktivity a rodinu někdy čas třeba na četbu? Jestli ano, tak jaký knižní titul Vás naposledy oslovil?

Dostala jsem v roce 2020 dárek, překrásnou knihu Poezie Nového zákona. Každé ráno ji naslepo otevřu a stránku z ní si přečtu. Tím začíná můj jedinečný den. Jinak na tu četbu opravdu moc času nemám, ale v poslední době čtu slabikář. Nádhera, písmenko k písmenku a máme slovo. Slovo ke slovu a máme větu.

Staráte se o širokou rodinu. Povězte, prosím, o ní našim čtenářům něco více.

S manželem jsme vychovali pět dětí. Dcery jsou vdané a mají své rodiny. Starší má holčičku, mladší dva kluky. Tři synové se nám zrodili v srdci. Nejstarší Jakub je vystudovaný učitel, momentálně si dodělává doktorát a žije v Olomouci. Mirek a Marcel studují a bydlí s námi. V posledních deseti letech jsme také profesionální pěstouni a staráme se

o děti, kde selhali jejich biologičtí rodiče a dočasně jim poskytujeme domov, než se dostanou do náhradní rodinné péče k osvojitelům nebo pěstounům. Momentálně máme dvě sestřičky, které navštěvují nižší stupeň základní školy u nás v Rohatci. Jinak jsme úplně normální rodina, která má své starosti, ale i radosti. Radost nám dělají naše děti, vnoučátka i osamělá děťátka.

Jak v dnešní době můžeme nejlépe komunikovat se svými blízkými i vzdálenými o Bohu a víře?

V dnešní době je to velmi těžké, protože hodně lidí v Boha nevěří. U nás doma je komunikace velmi dobrá, protože jsme děti k víře vedli od mala, tak jako nás naši rodiče. Společně se modlíme a víme, že když jsme v nesnázích, Pán Bůh nás nepustí. Modlitba je mocná, a když si kolikrát říkám, že už nemám sílu, tak se obracím k Pánu Ježíši, k panence Marii, k Duchu svatému a vím, že Ti mě podrží. Bez nich si život neumím představit. S děvčaty chodíme do kostela, ta starší se připravuje na první Svaté přijímání. Víru buď člověk má, nebo nemá. Přesvědčovat někoho slovy je pro mě ztráta času. Myslím si, že nejlepší jsou činy a děti vést k Bohu od začátku. To neznamená, že ho dám pokřtít, někdy jde ještě k prvnímu, ale také poslednímu Svatému přijímání a konec. Konec náboženství, konec kostela. Děti dnes dostávají moc svobody a vybírají si, jestli do náboženství půjdou nebo nepůjdou. Zodpovědní za ně jsme my rodiče a záleží na nás, jak se rozhodneme. Základní školní docházka je povinná. Když řeknu svému dítěti, jdeš do školy, bude s vámi diskutovat? Těžko, protože ví, že se učit musí a stejně je pro mě i to náboženství, vzdělávat se ve víře.

Děkuji moc za rozhovor.

Stanislav Zela

Rohatecký kostel má dvojníka?

Přiznám se, že informace mě zaskočila. I když se vyskytnou podobnosti, každý má svou architekturu, svoje umělecké i řemeslné skvosty. Informace nepochází z vševědoucích sociálních sítí. Jedna paní, která se amatérsky v oblasti kostelů pohybuje, své literární poznání světila své spolupracovnici. Ta druhá paní má čistou náhodou kamarádku s vazbami na Rohatec. I byl jsem požádán o umožnění návštěvy našeho kostela zmíněnou jednou paní. Na koho se nejlépe obrátit? Pan starosta má víc jak dost obecních starostí, pan farář je u nás zase dost krátkou dobu, do třetice všeho dobrého - pan Pokorník má asi ke kostelu nejbližší. Nejsložitější nakonec byla domluva termínu s jednou paní.

Jelikož nejsem rodák, netroufám si o křesťanských památkách Rohatce psát. Snad pro porovnání oživit vzpomínky z dávného mládí. Rodná víska kostel neměla a farní kostel se nachází v nedalekém Ježově a je zasvěcen sv. Jakubovi. Jako svatostánek slouží i obyvatelům obcí Labuty, Skalka, Žádovice. Je trochu rozdíl jít do kostela po dědině, nebo přes pole. I tak býval kostel víc jak plný. V době Protektorátu zde lidé navíc hledali útěchu a naději, že válka jednou skončí a dočkají se ztracené svobody. Jenže lidé brzy zapomínají na zlé. Svoboda neměla dlouhého trvání. Po Únoru 1948 bylo všechno jinak. I ten kostel byl nežádoucí. Mizela školní výuka náboženství, řádové sestřičky z nemocnic, mniši z klášterů. Selský stav postupně zlikvidován. I samotné udržování veškerých církevních staveb, včetně kapliček či křížů, se změnilo. Stav této součásti kulturního dědictví byl v den nedávno vzpomínatého jubilea 17. listopadu 1989 o dost horší, než na konci války v květnu 1945. Asi taky zapomenuto? Stejně jako okupace 21. srpna 1968?

I těch venkovských kostelíků jsem časem blíž poznal poměrně dost. Bohužel těch s pohřby bylo mnohem víc, než těch svatebních. Kdybych měl sestavit pořadí úrovně ... nevím, nevím. U kopané je to docela snadné - branky, body. Z krasobruslení by se dala využít alespoň známka za umělecký dojem. I kdybych nebyl patriot, sv. Bartoloměj se sv. Jakubem by se umístili v horní polovině tabulky určitě. Pro zvýšení objektivitu jsem zvolil abecední pořadí. Vzpomínku mám i na nedaleký Velehrad, kam jsem za války jel nákladním autem s provizorním sezením k biřmování. Kmuchaček v aktověce vzal jen studené párky a sodovky na pohoštění, ale byla válka Světícím biskupem pak nebyl nikdo jiný než přízeň našeho šéfredaktora Stanislava Zely. Kdo tehdy mohl jen tušit, že se potkáme až v Rohatci. Sv. Hostýn jsem navštívil až v r. 1972, kde jsem doprovázel pracovníky generálního ředitelství Státní spořitelny až z Prahy. Spořitelna Kroměříž byla tehdy poctěná organizací slosování celostátní loterie (losy za Kčs 10,-). Byla doba tuhé „normalizace“, ale s. ředitel byl normální a nebál se v tak náročné době „Pražáky“ nasměrovat v rámci poznání regionu i na Sv. Hostýn. Při doprovázení jsme se ani názorově nelišili. V Hodoníně by to bylo asi jinak. Sv. Hostýn jsem navštívil ještě o hodně později. Poutní kostel stejně jako okolní příroda důstojná a moc pěkná. Přibyl tam i docela nenápadný pomníček, věnovaný obětím komunismu. Mezi nimi i jména bratrů Daňkových z Karolína poblíž Kroměříže. Oba partyzáni z Hostýnských vrchů. Po Únoru 1948 si řekli, že za to za války nebojovali. Odplata - provaz. Vzpomněl jsem si na přehlídku partyzánů na náměstí v Kyjově v r. 1945. Bylo jich docela dost. Jeden z dospělých přihlížeji-

cích podotkl, že tolik by se jich do celých Chřib ani nevešlo. Svého času taky jeden snaživý redaktor z okresního plátku pravidelně líčil „putování“ pionýrů k památníku partyzána Jírovského. Až o dost později jsem se při řeči dověděl od rohateckého spoluobčana, že to s tím partyzánem bylo trochu jinak. Ze Stavěšic do Ždánic není až tak daleko. Neměl jsem důvod informaci nevěřit. Po „sametové“ revoluci snaživý redaktor, tentokrát krajského tisku, psal zasvěceně o sakrálních památkách regionu. Změna je taky život.

Abych se ale vrátil na začátek. Milá jedna paní nakonec do Rohatce i s druhou paní přijely. Čistou náhodou v den bartolomějských hodů. Prání prohlídky kostela přetrvalo. Tak jsem to riskl i bez předchozí domluvy. Někdy je potřeba i štěstí. Kostel byl přístupný. Byli jsme v tom tichu sami, paní byla skromná a obešla se i bez mého průvodcovského slova (moc bych jí toho stejně neřekl). Na mobilizaci pana Pokorníka už nebyl čas. Všechno nakonec dopadlo dobře. Paní byla spokojena. Chválou našeho kostela nešetřila. O dvojníkovi nebo alespoň podobnosti nemohla být ani řeč. Její kostelíček v Žalkovicích u Chropyně, okres Kroměříž, je o hodně menší, a i vnitřní výzdoba nedosahuje rohatecké. Co si ještě vzpomínám z první a asi i poslední mé návštěvy Žalkovic je to, že jsou o hodně menší než Rohatec. Vliv na rozdílnost to asi taky mělo. Jedna paní chce bádát dál, třeba v literatuře šlo o jiný Rohatec. Ale jelikož je vícestranná badatelka a snaží se o oživení hanáckého kroje, zvyků a tradic v kraji krále Ječmínka, měla možnost se alespoň podívat, jak to chodí v Rohatci - a na živo. Třeba ještě někdy přijede na výměnu zkušeností.

Vlastimil Hlaváč

Čapí sezóna 2022

Čapí sezóna u nás v Rohatci byla v tomto roce poněkud neobvyklá. Jak se později ukázalo, z příletu dvou čápů 31. března jsme se radovali předčasně. Jednalo se pouze o krátké mezipřistání cizího páru, o čemž ostatně napsala dlouholetá pozorovatelka paní Vlasta Lužová do druhého vydání letošního zpravodaje.

Trvalí obyvatelé našeho hnízda na hřbitově se ukázali až 7. dubna. S nadšením jsme sledovali, jak si čapí pár upravuje hnízdo a z pozdějšího střídání na něm jsme dovozovali, že již zahřívají vejce. Vedli jsme vášnivé diskuse s ostatními čápomily o tom, zda již dochází ke krmení vyhlídnutých mláďat a tipovali jsme jejich počet. Hladové zobáčky však ne a ne zahlédnout.

Jistě chápete, jaké bylo naše zklamání, když po chladném a deštivém víkendu na přelomu května a června byla pod hnízdem postupně nalezena čtyři uhynulá mláďata. Podobnou smutnou událost v tomto období jsme zaznamenali i na jiných hnízdech, například ve Bzenci, kde je umístěna webová kamera, a kde z pěti mláďat během dvou dnů zmizela dvě.

V dalším období si takto osamělý pár užíval čapího života bez závazků a sledovali jsme alespoň ten, a to až do 13. srpna, kdy byl na hnízdě pozorován naposled. Nezbyvá nám tedy jen popřát našim bílým krasavcům šťastný let a těšit se na jejich jarní návrat.

Ondřej a Jaroslava Sasínkovi

Hasiči navštívili Duhovku

Dne 18. října letošního roku navštívila hasičská zásahová jednotka pod vedením Lukáše Bimky školu ZŠ a PŠ Hodonín „Duhovku“, aby naše žáky seznámila s hasičskou technikou a činnostmi dobrovolných hasičů.

Žáci si vyzkoušeli hasičskou helmu i oblečení, zjistili, jak je těžká hadice s proudnicí. Mohli se posadit i do hasičského auta.

Jako překvapení si hasiči pro žáky připravili dřevěný domeček, který si mohli zkusit uhasit vodou.

Každá třída jako poděkování pro hasiče vytvořila výrobek s hasičskou tematikou.

Jménem celého pedagogického sboru a všech žáků bych chtěla poděkovat rohateckým hasičům za návštěvu a příjemně strávené dopoledne a už nyní se těšíme na návštěvu příští.

Za pedagogický sbor Michaela Suchánková

Vánoce

Den za dnem plyne dál,
již nastává čas adventu,
kde kdo zastavil se, aby naslouchal
té krásné hudbě vánoční.

Za pár týdnů jsou tu zas,
uvidíš, jak rychle to uteče,
venku zní rolníček hlas,
doma se již cukroví peče.

To tradiční tak jako loni,
linecké, či medové perníčky,
za chvíli to v kuchyni voní,
nesmějí chybět vanilkové rohlíčky.

Také pracny a išelské dortíky,
i na ně tu připravené těsto máme,
kávová zrna i kokosové kuličky,
potom ještě šohajky uděláme.

Už jen týden a několik dní,
začíná uklízení, gruntování,
k tomu nám z rádia koledy zní,
ještě několik drobností zbývá k dodělání.

V pokoji stojí stromeček zase,
nádherně je jako vždy nazdoben,
Vánoce jsou tady v celé své krásě,
všem dobré ráno, je Štědrý den.

Tu nadešel ten správný čas,
po večeri zvonek tiše zacinká
radost z dárků má každý z nás,
hlavně děti, pak tatínek i maminka.

Radim Gerhard

Spolky

Jak jsme si užívali podzim a nastupující zimní čas

V minulém čísle jsem vás, milí čtenáři rohateckého zpravodaje, informovala o plánovaném dění v našem spolku, které nás ještě do konce tohoto roku čeká. Měsíc prosinec je zasvěcen Adventu, nebo chcete-li přípravě a čekání na nejkrásnější svátky v roce, a to svátky vánoční. Těší se hlavně děti, ale ruku na srdce, také my dospělí i my dříve narození jsme v tyto dny adventní, hlavně však o Vánocích, k sobě milejší a ohleduplnější – kéž by tomu tak bylo i po celý rok. Ale teď zpátky k dění ve spolku. Ještě v říjnu jsme navštívili oblíbený Aqualand Moravia v Pásohlávkách. Byl opět nádherný slunečný den s téměř letní teplotou. Toho jsme využili a prohráli své svaly a klouby v termální vodě, hlavně v bazénech Romulus a Remus s opravdu hodně teplou vodou. A protože jezdíme ve všední den, tak můžeme i hojně využívat vířivek a různých jiných relaxačních programů, vždy se na každého dostane. Samozřejmostí je pak po relaxaci ochutnávka nabídky občerstvení ve zdejší restauraci a kavárně. Odjezd jsme prodloužili oproti zvyku o hodinu, hlavní důvod byl ten, že jsme měli plánovanou v tomto roce ještě jednu návštěvu, ale v Aqualandu Moravia budou probíhat rekonstrukce, a proto bude uzavřen téměř až do konce tohoto roku. Tak snad nám příští rok nabídnou i nějaké další relaxační zážitky. V druhé polovině října jsme si v rámci kulturního programu spolku jeli poslechnout koncert dechové hudby Mistrňanky do hodonínského kulturního domu. Mistrňanka tímto svým koncertem slavila své 55. narozeniny, respektive 55 let od založení. Dechovkovému publiku nemusím zvlášť tuto kapelu představovat, jen dodám, že její hudební i pěvecká produkce je na stále vysoké umělecké úrovni. Svými koncerty propagují lidovou muziku, nejen z tvorby autorů pro dechovku, ale také no-

vým aranžmá skladeb lidových, které byly téměř zapomenuty. Jednou takovou byla skladba Dětičky jděte už spát. Potěšilo nás, ale i muzikanty a pořadatele, že po covidové přestávce byl opět hodonínský sál zaplněn do posledního místečka, a to i mladými lidmi. Milým překvapením bylo také to, že jsme všichni, kdo měli zájem, ke vstupence obdrželi CD nosič s jejich repertoárem. Odcházeli jsme z koncertu s krásným uměleckým zážitkem a vědomím, že lidová hudba a hudební odkaz našich předků nezanikne.

V prosinci jsme pořádali vánoční večírek, v programu účinkovala Slovácká kapela Romana Horňáčka. O přivítání a úvod do adventu jsem se postarala já a poté jsme se zaposlouchali do první části produkce kapely. První tóny skladby byly v lidovém duchu, ale poté se rozezněly krásné vánoční koledy, které navodily téměř vánoční atmosféru. Program byl vhodně doplněn básničkou vystihující podstatu Vánoc a přáním do nadcházejícího nového roku. Po koledách a vánočním a novoročním přání jsme hudebníky odměnili vřelým potleskem. V dřívějších letech jsme pořádali Mikulášský večírek, ale protože se nám nedaří domluvit termín ve dnech mikulášských, tak jsme změнили tematiku našeho večírku a nazvali jej Vánoční. Proto také na něj už nechodí Mikuláš, anděl a čert, kteří by už přišli, jak se říká, s křížkem po funuse. Nabídlí jsme proto našim členům zpestření prostřednictvím tomboly, kde měli možnost vyhrát velmi krásné a zajímavé ceny. Samozřejmě jsme všichni hráli, jak malé děti, tak jsme si na nějakou tu výhru dělali zálsus, a proto jsme se při losování plně soustředili na losované číslo a také abychom věděli, co kdo vyhrál. Těm šťastným jsme to ze srdce přáli a ostatní budou mít šanci další rok. Samozřejmostí večera bylo i tradiční občerstvení

s dobrou kávičkou, o které se postaral výbor. Tímto bych všem jeho členům chtěla za vzornou přípravu poděkovat. A protože Slovácká kapela i po losování pokračovala v hraní, tak ti, kteří nespěchali domů s výhrou, si zazpívali, zatancovali a pokračovali v družných debatách při dobrém vínku, při kterých jsme rozebírali jednak dění ve spolku, ale také chystané dárky a pečení na Vánoce až do večerních hodin. Soudě podle pochvalných reakcí sálu zaplněného našimi členy budeme pravděpodobně v tomto duchu vánoční večírek pořádát i příští rok. Výbor je vždy potěšen, když je plný sál, a ještě k tomu jsou všichni s programem spokojeni, protože není jednoduché zavděčit se alespoň částečně všem.

Letošní rok zakončíme návštěvou adventních trhů v Uherském Hradišti. Hradiště jsme volili z důvodů čistě ekonomických, ale i časových. Trhy jsou zde sice skromnější, ale nejsou o nic méně zajímavé než ty brněnské nebo vídeňské. O tom zase až v dalším čísle.

Závěrem chci poděkovat Obci Rohatec za podporu činnosti našeho spolku a popřát spoluobčanům klidné prožití svátků vánočních se svými nejbližšími a do nového roku přeji všem pevné zdraví, štěstí, spokojenost, pracovní i osobní úspěchy, a hlavně radost ze života, bez které ta předcházející přání nemají smysl.

Za výbor SZPO Anna Homolová

Pořád na sobě pracujeme

Zdokonalujeme se, pracujeme na sobě, jdeme do sebe. Přesně tak by se daly popsat poslední dva měsíce u nás v klubu.

V první řadě jsou tu nově otevřené kurzy poslušnosti, které vede Helena Okániková a jsou určeny všem majitelům psů, kterým jejich pes není lhostejný a chtějí si s ním vybudovat vztah založený na vzájemné důvěře.

V říjnu se pak Jitka Nováková a Petr Prejda zúčastnili závodu v poslušnosti Kyjovský škrpál a moc se jim dařilo. Jitka si se svým psem Jonash vybojovala třetí místo

v kategorii ZZO1, ve zkoušce, která je zaměřena hlavně na poslušnost. A Petr se psem Morzar si v královské kategorii IPO1 skládající se ze tří disciplín jako je stopa, obrana a poslušnost, přivezli bronzový pohár. Věřím, že v dalším ročníku tohoto závodu si těch pohárů dovezeme minimálně dvakrát tolik.

Dále jsme se zúčastnili školení v oddílu stopování, kde jsme načerpali plno nových informací jak v teorii, tak praxi. Díky tomu jsme mohli vyslat dva naše zástupce Radku Ilčíkovou a Vladimíra Nováka na zkoušku

kladače stop. Oba tuto zkoušku úspěšně splnili, a tak se v budoucnosti můžeme těšit na pořádání stopařských zkoušek nebo zkoušek z výkonu.

Na příští rok tedy máme natrénováno a můžeme vyrazit na zkoušky otestovat své nově načerpané znalosti. Tak nashle roku 2022 a vítějí roku 2023 plný nových možností.

Radka Ilčíková

PF 2023

MS ROHATEČANÉ přeje

Vánoční svátky prožité v klidu a pohodě,
v dalším roce zdraví a radost

U seniorů

V příjemný den končícího babího léta jsme se my, senioři, sešli v sobotu 8. října v kulturním domě, abychom vzpomněli a oslavili náš svátek - Den seniorů. Kromě dvou covidových let, každým rokem v říjnu, si tento den připomínáme. I senioři, pokud jim to zdraví dovolí, odvedou ještě kus práce i pomoci rodině a zaslouží si jistě od mladé generace lásku, úctu i poděkování. A určitě mají nárok i na zábavu, kterou se snaží jim poskytnout klub důchodců. Také zmíněný den jsme se sešli v kulturním domě. Ten byl díky našim členkám krásně vyzdoben v podzimních odstínech. Slavnostní večer zahájila předsedkyně paní Anna Davidová. Všechny srdečně přivítala, také zastupitele naší obce v čele s panem starostou Ing. Adamcem, který nám pogrataloval a popřál hlavně zdraví. Vzpomněl, jak důležité jsou mezilidské pohodové vztahy a zdůraznil, jak vše jde

líp s úsměvem a porozuměním. Přislíbil také pomoc obecního zastupitelstva našemu spolku. Paní předsedkyně pak ještě informovala o připravovaném zájezdu do maďarského Mošonu. Rádi jsme na našem večeru přivítali i manžele Grufíkovy z Vacenovic, kteří nás vždy potěší svými písničkami a zahrají nám známé evergreeny. Při nich si zavzpomínáme na naše mládí i tancem procvičíme klouby. Během večera vystoupily i naše děvčice z Lúcnice a ve slušivých úborech s klobouky nám zatančily v country stylu za doprovodu písne Když si báječnou ženskou vezme báječněj chlap. Všem přítomným se to moc líbilo a vystoupení ocenili velkým potleskem. Naš výlet do teplých vod termálů v Mošonu se velmi vydařil. Počasí nám prálo, a tak jsme se i na konci října krásně prohráli a společně pobavili. Vraceli jsme se spokojení a odpočatí s přáním, ať se brzy

do lázní vrátíme a nic nám to nepřekazí. V pátek 11. listopadu na svatého Martina, který ani letos nepříjel na bílém koni, jsme se opět sešli v kulturním domě na Pátku v klubu. Předsedkyně p. Davidová nás seznámila s tím, co připravujeme na nejbližší období. Výroční členská schůze spojená s volbami do nového výboru se bude konat 25. ledna 2023. Poté mezi námi přivítala našeho pana starostu a poblahopřála mu k opětovnému zvolení do funkce. Informoval nás o tom, co se podařilo v naší obci zvládnout i co se připravuje na další období. Není lehké sehnat prostředky na vše, co bychom si přáli.

Pak zodpověděl řadu našich dotazů a ocenil, že se i senioři zajímají o dění v obci a dle svých možností chceme i pomáhat.

Do nového roku přejeme všem hlavně zdraví, štěstí, pohodu, lásku a mír!

Marie Nováková

Vánoce se blíží

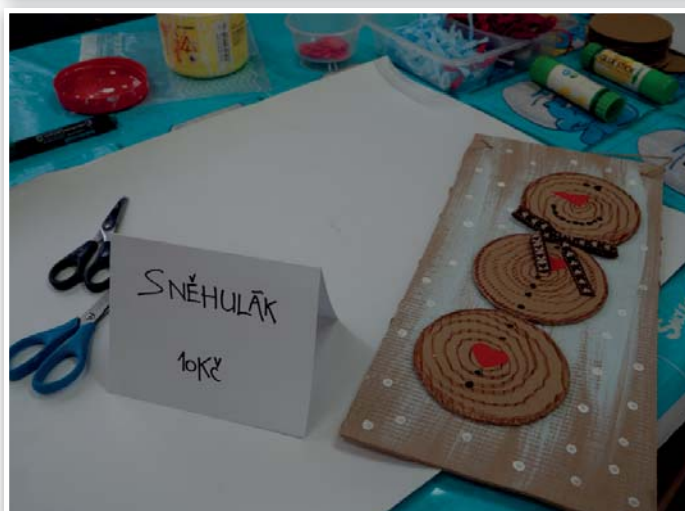
V sobotu 26. listopadu, den před první adventní nedělí, ožil kulturní dům v Rohatci vánoční atmosférou. Znovu se malí i velcí sešli na již tradiční akci Vánoce se blíží, kterou pořádají členky ZO ČZS za podpory mužské části. Na všechny čekal rozsvícený vánoční stromček, foto koutek s betlémem, výstava vánočních dekorací, Ježíškova cukrárna, prodejní stánky s výrobky „hand made“ a pro děti tvořivé dílničky. Tvořili ale všichni, děti i dospělí. Vyráběli anděly, přáníčka, svíčky, sněhuláky, dárkové taštičky a sáčky, svícínky a vánoční stromčeky. Měli možnost namalovat si porcelánovou misku,

odrátovat korálky svíčku nebo si vyrobit adventní věnec. Anebo si jen tak posedět v Ježíškově cukrárně u kávy, svařáku a nějaké sladkosti. Setkat se a popovídat si s kamarády a známými, poznat nové lidi, dozvědět se něco zajímavého třeba o pečení chleba, výrobě trubiček nebo vaření marmelády. Prostě užít si příjemné odpoledne.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří si s námi hezkou akci užili. Popřát nám všem radostné, klidné a požehnané vánoční svátky a hodně zdraví do nového roku 2023.

Marta Jašková

Ochutnávka mladých vín

Poslední akcí našeho spolku v roce 2022 byla přednáška a následně i ochutnávka námi přinesených mladých vín. Sešli jsme se po nucené přestávce po 3 letech v KD 3. prosince na již 19. ročníku. Přednášku o letošní úrodě hroznů, způsobu zpracování a technologii výroby ve Vinařství B\V, a.s. Ratíškovice si asi pro 30 účastníků akce připravil sklep mistr vinařství Jiří Toman. Po řízené ochutnávce vzorků mladého vína z Vinařství B\V i z přinesených vzorků proběhla bohatá disku-

se. Shodli jsme se na tom, že to byla jedna z nejkvalitnějších přednášek u nás v Rohatci.

Organizačně ochutnávku vín řídil V. Staněk. Chtěl byl poděkovat všem členům, kteří se podíleli na přípravě akce a panu Jiřímu Tomanovi za přednášku. Kdo přišel, ten získal nové poznatky o výrobě vína a mohl ochutnat velmi dobrá vína.

Za organizátory ZO ČZS Josef Gürtler

Sport

Ohlédnutí za fotbalovým podzimem

Vážení spoluobčané, milí příznivci kopané, rok 2022 se nám uzavřel, a proto je čas na malé ohlédnutí za tím, co nám přinesl ve své druhé polovině z pohledu našeho klubu TJ Slavoj Rohatec. Tentokrátě hodnocení nechám na jiných, těch, kteří mají k našim mužstvům nejbližší, jejich trenérům.

Muži I. A třída, skupina B

Po úspěšné jarní části sezony, kdy jsme napravili pošramocení dojem té podzimní, jsme vstupovali do letní přípravy s kosmetickými změnami v kádru.

Tým opustili David Šimánek, Ivan Kušnir, naopak jsme přivítali zpět uzdraveného Radka Houmra Homolu, Jaru Kmínka a do přípravy se zapojili také bratři Netopilové, kteří mají ještě rok dorostu, a po kratším intermezzu se vrátil Jan Grabec. Po první sezoně, kdy jsme se s kluky vzájemně oťukávali a nevěděli co od sebe čekat, jsem velmi dobře věděl, co chceme hrát a kde se v tabulce chceme pohybovat. Bohužel, jak už v Rohatci bývá pravidlem, se nám nevyhýbala zranění a z různých zdravotních důvodů přišli o většinu podzimu Michal Konečný, Tomáš Netík, Julio Bajko. I proto jsme v posledním dni přestupového okna sáhli po Filipu Mazuchovi z FK Hodonín.

Teď něco málo k naší hře. Vzhledem k typologii hráčů, které máme k dispozici a vzhledem k tomu, že se věnujeme amatérské kopané, se snažíme hrát fotbal směrem nahoru.

Ne, že bychom na defenzivu kašlali, to určitě ne. Ono v podstatě by útočit i bránit mělo všech deset hráčů na place, ale třeba ve dvou zápasech, kdy jsme měli již

v prvním poločase vyloučeného hráče, jsme namísto kvalitní defenzivy, ze které můžete vyrazet do brejků, raději dál napadali soupeře. Určitě se na tribuně najdou takoví, kteří by to udělali jinak než já nebo MY, protože my si o tom rozhodneme mnohdy společně. Když člověk cítí, že to chtějí kluci zlomit útočným fotbalem a jde jim to v ten den, tak jim v tom nebudu bránit. Bohužel to v obou případech dopadlo pro nás debaklem...tak možná skončí demokracie. Tolik něco málo pro vás, abyste věděli, jak k tomu fotbalu přistupujeme. Samozřejmě vyhrávat chceme a budeme se o to snažit i na jaře. Ostatně čtvrté místo je výzva a určitě chceme navázat a potvrdit, že se nejednalo o náhodu.

Co se týče nějakých změn, tak prozatím není nic definitivní. Zima je dlouhá a může

se stát cokoliv, ale byl bych rád, kdybychom vstoupili do přípravy s pokud možno stejným kádrem.

Začneme ve druhé polovině ledna, odehrajeme sedm nebo osm přípravných utkání a budu rád za to, když se nám budou vyhýbat zranění. Zdravý kádr, to budou mé vysněné posily.

Chtěl bych poděkovat všem, co se starají o veškeré dění napříč celým klubem, tedy počínaje přípravkami, přes žáky, dorosty až po bufuňáře, všem menším i větším sponzorům, že v této nelehké době jsou ochotni dát kačku na fotbal.

Přeji Vám pohodový a úspěšný další rok a naberte síly, ať se ve zdraví sejdem v Cihelnách.

Trenér Viktor Linhart

Tabulka celková po podzimní

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	TJ Sokol Hroznová Lhota	13	10	1	2	43:12	31
2	TJ Sokol Pohořelice	13	10	1	2	44:18	31
3	SK Agro Vnorovy	13	10	0	3	41:24	30
4	TJ Slavoj Rohatec	13	8	1	4	34:22	25
5	MFK Vyškov „B“	13	8	0	5	41:28	24
6	TJ Slavoj Velké Pavlovice	13	6	2	5	28:20	20
7	IFK Družstevník Nikolčice	13	6	1	6	36:32	19
8	RAFK	13	6	1	6	25:27	19
9	FK Valtice	13	6	1	6	23:32	19
10	FK Baník Dubňany	13	4	2	7	27:32	14
11	TATRA Kohoutovice	13	3	1	9	14:50	10
12	SK Vojkovice	13	2	3	8	19:34	9
13	FK Milotice	13	2	1	10	17:38	7
14	FC Veselí n. Moravou	13	2	1	10	19:42	7

Dorost I. třída, skupina C

Náš dorostenecký tým tvořený hráči nar. 2004–2008 dostal na začátku sezóny krásný dárek. K dispozici má nově zrekonstruovanou kabinu, včetně moderního vybavení, i krásné klubové oblečení, což kluci s radostí přivítali.

Zároveň došlo k výměně na trenérském postu. Ze zdravotních důvodů odstoupil Miroslav Jüstel, kterého nahradil Ladislav Netopil. Ten se po sedmi letech strávených v MSK Břeclav vrátil zpět do Rohatce. Ihned zde začal předávat své zkušenosti, které získal převážně v divizních dorosteneckých týmech. Jako asistent zůstává Erik Chalupa.

Situace v dorostu však nebyla v létě úplně jednoduchá. Několik hráčů skončilo nebo se rozhodlo pro jiné aktivity, což se výrazně podepsalo na složení mužstva. Nelichotivé 12. místo v 1. třídě sk. C je i tak po první polovině sezóny zklamáním jak pro hráče, tak i trenéry.

Jediné vítězství na domácím hřišti nad mužstvem TJ Sokol Dambořice v poměru 4:3 je sice málo, ovšem po krutém začátku sezóny a prohraných 7 utkáních v řadě to byl pro všechny pozitivní signál. „Začali jsme dávat góly a taky herní projev byl mnohem lepší. Kluci si začali více věřit a zlepšili se v mnoha činnostech.“ řekl Netopil.

Musím také uznat kvalitu dalších mužstev v soutěži, které těží hlavně z fyzických předností svých hráčů. Náš tým patří v 1. třídě dorostu k těm nejmladším a méně fyzicky vyzrálým, což nám činí značné problémy zejména v osobních soubojích a standardních situacích. Vyhovovala nám více větší hřiště, na kterých jsme soupeře dokázali přehrávat, ale ve standardních situacích nařízených proti nám jsme několik utkání ztratili.

Po tom, co na začátku sezóny přebíral dorostenecký tým trenér Ladislav Netopil, došlo k mnoha změnám. V tréninku byl kladen větší důraz na práci s míčem s využitím moderní tréninkové metody Coverver. Také v další přípravě hráči poznali odlišné tréninkové metody s větší intenzitou a důrazem na kvalitu provedení. V neposlední řadě byla jejich součástí i tolik důležitá taktická příprava.

Ani doplnění mužstva o tři hráče z vyšších soutěží však nebylo zárukou, že se vše hned obrátí k lepšímu. Navýšení tréninkových jednotek ze dvou na tři týdně bylo určitě správným krokem a v krátkém období zvýšilo fyzickou kondici našich dorostenců. Zlepšení herních dovedností však vyžaduje mnohem delší čas, a tak se lepší výsledky dostavily až v závěru podzimu.

L. Netopil: Velmi si vážím pracovitosti našich dorostenců a rád bych jednoho z nich vyzvedl nad ostatní. Je jím Jan Bortlík, který od začátku sezóny nevynechal ani jeden trénink a také

nastoupil ve všech utkáních. Tento kluk je skvělým příkladem pro ostatní a určitě si zaslouží uznání i ve svém mladém věku (nar. 2005). Rád bych tímto zároveň pochválil celý dorostenecký tým, který přijal náročnější tréninkové metody s větším důrazem na kondici a práci s míčem.

Také bych chtěl poděkovat Erikovi Chalupovi, mému asistentovi i manažerovi Jakubovi Rezkovi za skvělou spolupráci.

V prosinci mají dorostenci volno, ale hned po Novém roce jim začíná zimní příprava, v které odehrají i několik přípravných utkání. Přínosem pro tým bude jistě hřiště s umělou trávou i dokončená rekonstrukce dolního travnatého hřiště, které umožní ještě lepší tréninkové podmínky. Jarní část sezóny 2022/23 se pak rozjíždí v druhé polovině března.

Všichni společně věříme, že se naši dorostenci přes zimu kvalitně připraví a na jaře se jim povede výsledkově mnohem lépe.

Trenér Ladislav Netopil

Tabulka celková po podzimu

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Bzenec/Vracov	12	11	1	0	75:9	34
2	TJ Moravan Lednice	12	10	1	1	59:13	31
3	Dubňany/Mutěnice	12	8	1	3	76:13	25
4	Hroznová Lhota/Lipov	12	8	1	3	47:21	25
5	SK Krumvíř	12	8	1	3	37:29	25
6	FKM Podluží	12	5	3	4	38:19	18
7	TJ Sokol Dambořice	12	5	2	5	34:28	17
8	TJ Kordárna Velká nad Veličkou	12	4	2	6	25:38	14
9	Kobylí/Bořetice	12	4	1	7	34:43	13
10	Hovorany/Čejkovice	12	3	3	6	32:35	12
11	FC Pálava Mikulov	12	2	0	10	8:84	6
12	TJ Slavoj Rohatec	12	1	0	11	11:52	3
13	TJ Starý Poddvorov	12	1	0	11	10:102	3

Starší žáci okresní přebor

Letošní ročník fotbalové soutěže začal pro mladé fotbalisty poněkud odlišně, a to založením nové skupiny mladších žáků, kteří doposud v Rohatci chyběli. Tomuto rozhodnutí předcházely vynikající výsledky ve skupině starší přípravky v minulé sezoně, kterou talentovaní fotbalisté jednoznačně vyhráli, a to včetně prestižního závěrečného turnaje. Na základě těchto výsledků, snahy naše mladé fotbalové talenty posunout dále a současně široké základny dětí se zájmem o fotbal, se vedení rozhodlo k založení právě skupiny mladších žáků, která je určena pro ročníky 2010 a 2011. Naše mužstvo mladších žáků je však převážně složeno z hráčů ročníku 2012 a pouze doplněno staršími hráči z ročníků 2011. Právě to jim přineslo složitější adaptaci a start v této skupině. I přes postupné zlepšování, zkvalitňování hry a samotné zvyknutí si na větší hřiště a jiné rozestavení, si museli na výhru počkat celých osm zápasů, kdy právě minulý týden skvělým výkonem přehráli soupeře z Lipova a konečně

se dočkali své vytoužené výhry. Klukům to dodá hodně potřebnou sebedůvěru a energii do dalších zápasů, a hlavně do posledního utkání sezóny, který je čeká. Budeme doufat v navázání na skvělý předešlý výkon a další zaslouženou výhru. Potřebné fotbalové zkušenosti, pravidel-

ný trénink, radost z fotbalu a samotného sportu včetně tolik potřebné kolektivní odpovědnosti a disciplíny jim už třetí rok předávají trenéři Petr Procházka, Michal Hýža a Jiří Vavrda. Držme klukům a jejich trenérům palce!

Trenér Petr Procházka

Tabulka celková po podzimu

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Velká nad Veličkou	9	8	1	0	62:3	25
2	Hroznová Lhota	9	7	2	0	54:5	23
3	Kyjov B	9	6	1	2	44:13	19
4	KEN Veselí nad Moravou	9	6	0	3	46:13	18
5	Vnorovy	9	4	1	4	29:19	13
6	Strážnice/Veselí	9	4	1	4	20:32	13
7	Ježov/Žádovice	9	2	1	6	19:50	7
8	Rohatec	9	2	0	7	10:50	6
9	Lipov	9	1	2	6	7:42	5
10	Kostelec	9	0	1	8	5:69	1

Starší přípravek skupina základ - ročník 2012-2013

Starší přípravek pod vedením trenérů Lukáš Vyslužil, Zbyněk Zima se představila v soutěži skupina Základ starších přípravek.

Kluci střídají lepší výkony s horšími jak v zápasech, tak v trénincích. Chválíme je za docházku na tréninky, kde se nás z celkového počtu 16 borců minimálně 12 schází na tréninkové jednotky. S kluky nás čeká velká cesta, která je dobře nastavená, ale musí vydržet. V zimním období budou hrát OHL v Lužicích, tréninky budou probíhat v tělocvičně v Rohatci. Od března se budeme připravovat ve venkovním areálu TJ Slavoj Rohatec na jarní sezonu. S pozdravem trenéři.

Trenér Lukáš Vyslužil

Tabulka celková po podzimu

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Lovčice	10	8	0	2	88:44	24
2	Lužice/Mikulčice	11	8	0	3	88:62	24
3	Milotice	10	6	2	2	92:64	20
4	Kostelec	10	5	1	4	59:65	16
5	Těmice	11	4	1	6	82:77	13
6	Čejkovice/Šardice	11	3	1	7	51:92	10
7	Rohatec	10	3	0	7	56:94	9
8	Uhřice	11	2	1	8	66:84	7

Mladší přípravek skupina základ

Naše nejmladší mužstvo se nově před sezonou vytvořilo z hráčů, kteří teprve nedávno začali s fotbalem, navíc vzhledem k tomu, že jsme před sezonou ročníky posunuli, tak kluci hrají převážně proti starším hráčům. V těchto přípravečkových kategoriích ale nejde vůbec o výsledky, hlavní je vzbudit u dětí zájem a zapálení, předat jim první návyky, hlavně s míčem, koordinace pohybu a celkovou obratnost. Díky nárůstu nových zájemců jsme v průběhu podzimu založili i kategorii předpřípravek, kde jsou nyní děti již od 4 let.

Tabulka celková po podzimu

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Těmice	13	11	0	2	153:66	33
2	Čejkovice/Šardice	13	11	0	2	113:72	33
3	Kněždub	12	10	0	2	128:65	30
4	Bzenec/Vracov	13	8	0	5	114:91	24
5	Vacenovice	13	8	0	5	116:87	24
6	Lužice/Mikulčice	13	6	1	6	111:113	19
7	Dambořice	13	5	0	8	128:148	15
8	Mutěnice	12	5	0	7	89:120	15
9	Strážnice/Sudoměřice	12	4	2	6	90:79	14
10	Blatnice pod Sv. Antonínkem	13	4	1	8	136:152	13
11	Prušánky	13	4	1	8	89:138	13
12	Uhřice	13	4	1	8	72:106	13
13	Petrov	12	4	0	8	91:95	12
14	Rohatec	13	2	0	11	85:183	6

O lidech, kteří obětavě pracují pro fotbalový klub Slavoj Rohatec

Zdravím všechny příznivce Slavoj Rohatec a veřejnou obec.

Rád bych tento příspěvek věnoval mládeži a především lidem, kteří se obětavě o tuto skupinu registrovaných členů Slavoj starají, podporují ji a věnují svůj volný čas.

Na začátku roku 2022 byl do řad začleněn Jakub Rezek, bývalý hráč Slavoj, který byl určen šéftrenérem mládeže.

Jeho entuziasmus a pracovitost se začaly záhy projevovat, kdy v první řadě ve spolupráci s předsedou oddílu Lukášem Hřebáčkou a lidmi, kteří již u mládeže působili, začali doplňovat trenérskou skupinu. Bylo potřeba doplnit u všech kategorií, a to se povedlo. Začaly se znovu obnovovat nábořky dětí a v obci se dalo na vědomí, že vítáme další mladé chlapce a dívky do klubu.

Dnes máme šest kategorií mládežnických družstev, které hrají soutěže a ve kterých je přibližně 80 dětí a teenagerů, jak se dnes moderně říká dospívajícím dětem.

Kategorie U7 – nejmenší děti vede Přemysl Šebesta a David Jüstel, hráč Slavoj.

Kategorii U9 – již registrovaná soutěž Jakub Gottwald a Jakub Rezek, bývalý hráč Slavoj

Kategorie U11 – Zbyšek Zima, Lukáš Vyslužil, bývalý hráč Slavoj

Kategorie U13 – Petr Procházka, Jiří Vavřda, Michal Hýža a momentálně se přidal Petr Doležal, bývalý hráč Slavoj

Kategorie U15 – Pavel Řáčák, Petr Bayer a přidá se Mojmir Dobeš, bývalý hráč Slavoj

Kategorie U19 – dorost, Ladislav Netopil, Erik Chalupa, bývalý hráč Slavoj.

Tady se musím zastavit u pana Netopila, protože je to člověk s dlouhodobější zkušeností s mládeží. V létě 2023 organizuje na našem hřišti v Cihelnách turnaje mládeže. Soupiska potvrzených klubů je na naše poměry neskutečná: Slavia, Sparta, Slovácko a další významné kluby z Moravy, Čech,

Slovenska, Polsko, Maďarsko, Rakousko.

Z přehledu je vidět, kolik lidí je potřeba k tomu, aby se dalo zvládnout hrát soutěže, trénovat, což znamená ve svém volném čase 2-3x v týdnu být na hřišti či tělocvičně v zimě a vytvořit trénink pro různé kategorie dle věku a přizpůsobit náročnost.

K tomu jde o volný čas o víkend, kdy se hrají mistrovské zápasy a na místo toho, aby se trenéři věnovali svým rodinám, cestují, starají se o své družstva a zajišťují chod.

Trenéři na doporučení začali studovat trenérskou licenci C, která je potřebná k trénování a sama o sobě rozšiřuje obzory začínajícího trenéra.

Sám jsem se tomu věnoval jak ve Slavoji, tak v Hodoníně a vím, kolik času to zabere.

Komunikace s hráči, rodiči s vedením Slavoj, vše sladit a dělat to dobrovolně se zapálením, bez nároku na jakýkoli finanční honorář.

Dnes vidíme po Rohatci a v Hodoníně pobíhat děti oděné do teplákových souprav v barvách Slavoj Rohatec a jak vidno, hrdě nosí tyto barvy a jsou pyšní na to, že jsou součástí klubu. Nádherná věc, za kterou musíme poděkovat našim bývalým hráčům Jakubu Rezkovi a Ladovi Korbelovi a jejich společnosti CZECH UNITE MONT s.r.o., kteří svoji vizi přenesli v realitu a obzvláště Jakub Rezek se stará o ni i nadále. Přivedl k nám do klubu spoustu nových sponzorů, kteří vložili nemalé finanční prostředky pro naši věc. Tímto bychom rádi poděkovali i jim, nebudeme je jmenovat jednotlivě, neboť bychom neradi na někoho zapomněli. Sami diváci se můžou přesvědčit, o koho jde, při návštěvě našich utkání nebo tréninků.

Teď bych si zkusil vzpomenout na své fotbalové začátky a tím vlastně všem trenérům vysvětlit, proč to dělají a jak by to mělo být, aby všechno ten čas, nervy a jejich úsilí měly nějaký smysl a v něco se časem pro-

měnily.

Jako kluk si nepamatuji, že by na mě někdo na hřišti či tréninku řval či vehementně mi vysvětloval, co mám dělat, jak to mám hrát a co je vlastně fotbal. Malý kluk jako já se šel na hřiště především bavit. Mít balon na noze, kličkovat, obehřát hráče, střílet do sítě, radovat se z gólu či výhry. Nejčastější varianta na tréninku byla hra dva na dva, tři na tři, prostě malý počet hráčů na malé ploše. Tady se získávají nejdůležitější dovednosti malého kluka pro hru. Neustálý kontakt s míčem, souboje, orientace, přihrávky, zpracování. Teď si teprve uvědomuji, že trenéři, kteří se mně věnovali, měli trpělivost, nic neuspěchali, učili tu hru mít rádi a to stačilo. Vše ostatní zařídil čas a moje neustálá chuť hrát fotbal, protože mně ji nikdo nezkazil tláčením na výsledky, touhou a egem trenéra mít víc bodů v tabulce.

Trenéři naší mládeže, produkt vaší práce, je hráč – jednotlivec. To by měl být výsledek. Hráč, který miluje fotbal tak, že jej provozuje a hraje i v dospělém věku, pokud možno za Slavoj a v lepším případě ve vyšší fotbalové soutěži, kde se na něj můžeme dívat jak hraje, dává góly, rozdává radost příznivcům fotbalu. V tomto případě trenér, který se podílel na růstu mladého fotbalisty, může být hrdý na svoji práci.

Tuto radu si mohu dovolit dát, protože 50 let zkušeností a projít si fotbalovými kabinami jako hráč i jako trenér mám za sebou.

Závěrem se vrátím znovu na začátek. Všem, kdo se o mládež starají, věnuji jí svůj volný čas, moc děkuji, a to jménem svým, a především jménem klubu Slavoj Rohatec, který zastupuji jako člen. Vychovávejte a přiveďte další nadšence jak v řadách mladých fotbalistů, tak lidí, kteří mohou klubu pomoci v dalších rozvoji.

Oldřich Domanský

Několik slov na závěr

Děkujeme všem našim aktivním členům za jejich práci, kterou po celý rok přináší ve prospěch našeho klubu a věřím, že i v následujícím roce, ve kterém oslavíme 95. výročí od založení organizované kopané v obci, se zase všichni spolu budeme potkávat na hřišti v Cihelnách.

Nesmíme zapomenout ani na Obec Rohatec a našeho bývalého hráče a nyní nejšího pana starostu Jaru Adamce, neboť bez jeho podpory a celého zastupitelstva bychom nebyli tam, kde jsme dnes. Máme

krásný areál, nové zázemí pro klub, hráče a hostující týmy, každý rok se po částech zvelebují jednotlivé části celého sportovního prostoru. A plány do budoucna stále jsou. Tímto bychom jim ještě jednou velice rádi poděkovali za vše, co pro klub a jeho členy a občany v obci dělají.

A také poblahopřát našemu bývalému hráči a trenérovi, ale především dlouholetému předsedovi klubu panu Rostovi Tomšejovi k jeho polokulatému jubileu, které oslavit na začátku října tohoto roku.

Rostovi, přejeme hodně zdraví, spokojený život a spoustu příjemných zážitků spojených s naším Slavojem.

Závěrem mi dovoluji, abychom se na závěr roku rozloučili se všemi našimi spoluobčany, členy klubu a fanoušky a popřáli jim klidný a spokojený další rok ve společnosti těch, kteří jsou jim nejbližší. Protože ne všichni tuhle možnost mají a chvíle klidu a odpočinku s rodinou je balzámem na duši.

Předseda Lukáš Hřebáčka

www.pahop.cz

PAHOP
JE NEMOCNICE DOMA

ZNÁME SVOU CESTU. JEN NECHCEME JÍT BOŠÍ PO KAMENECH..

JSME TU PRO NEVYLÉČITELNĚ NEMOCNÉ, KTERÝ SI PŘEJÍ BÝT DOMA SE SVÝMI NEJBLIŽŠÍMI. NEMOCNÝM POMŮŽEME OD BOLESTI A DALŠÍCH OBTÍŽÍ, KTERÉ S NEMOCÍ SOUVISÍ.

PÉČI ZAJIŠTÍJÍ LÉKAŘI, ZDRAVOTNÍ SESTRY, SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK, PÉČOVATELKY, PSYCHOLOG A PODLE PŘÁNÍ KNĚZ. ZDRAVOTNÍ PÉČE JE HRAZENA SMUVNÍMI POJIŠŤOVNAMI.

JSME TU PRO VÁS 24 HODIN KAŽDÝ DEN VE DNE I V NOCI. POTŘEBUJETE-LI PÉČI NEBO PORADIT, ZAVOLEJTE VEDOUcí SESTRA TEL. 737 077 376

vedoucis@pahop.cz

PAHOP, ZDRAVOTNÍ ÚSTAV PALIATIVNÍ A HOSPICOVÉ PÉČE, Z.Ú.
1. MOBILNÍ HOSPIC V UHERSKÉM HRADIŠTI

OBEČ ROHATEC
A ROHATECKÁ CHASA
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

KROJOVANÝ PLES

SOBOTA 14.1.2023

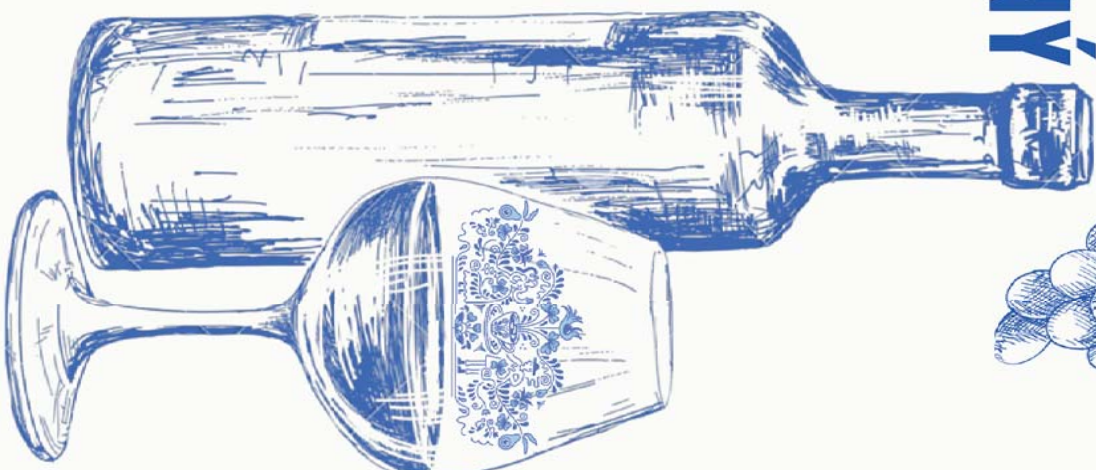
OD 20:00

KD ROHATEC

VSTUPNÉ: 100 Kč

K tanci a poslechu hraje
DH SOBULÁCI

ROKAVA

RODINNÝ PENZION & KAVÁRNA

Hodonínská 557/19, Rohatec tel.: +420 607 043 603

Penzion

- nabízíme příjemné ubytování v soukromí
- dvou a třílůžkové pokoje s přistýlkou
- vaše individuální požadavky nejsou problém
- v ceně ubytování dostanete klíč ke sklípku s vínem k dispozici

Kavárna

- zažijte přátelské domácí prostředí a osobní jednání
- vychutnejte si skvělou kávu z místních pražírén
- připravenou kvalitním kávovarem La Cimbali
- ochutnejte také naše zákusky a dorty, které vyrábíme sami, vždy z kvalitních a čerstvých surovin.

19. Reprezentační ples obce Rohatec

21. ledna 2023
20:00 | Kulturní dům Rohatec

K tanci a poslechu hraje skupina Tip Top band
a Varmužova cimbálová muzika

Vstupné včetně místenky: 300 Kč

Obec Rohatec

Drakiáda

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - HUDEBNÍ ROHATEC

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlášilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

